

FROZEN
EDUCATION

SONDERAUSGABE
SPECIAL EDITION
ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

FROZEN EDUCATION

Ein Ausstellungsprojekt über Ausbildung
An art exhibition on Education
Μια εικαστική έκθεση για την Εκπαίδευση

14.10.2018 - 27.10.2018

Kaskadenkondensator, Basel

INHALT / CONTENTS / ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

7 - 9

FROZEN EDUCATION

Yota Tsotra / Γιώτα Τσότρα

10 - 14

Kollaps oder Melpomene lief trotzdem

Collapse or Melpomene ran anyway

Η κατάρρευση / Η Μελπομένη ωστόσο έτρεξε

Kathrin Siegrist

16 - 17

Die verlorene Reform der griechischen Schule: Kritische Visuell-Bildungs (Re-)Präsentationen durch innovative digitale Anwendungen

The Lost Greek School Reform: Critical Visu-Educational (Re-)presentations via Innovative Digital Applications

Η χαμένη μεταρρύθμιση του Ελληνικού σχολείου: Κριτικές εικαστο-εκπαιδευτικές (ανα-) παραστάσεις μέσω καινοτόμων ψηφιακών εφαρμογών

Prof. Antony Hourdakis / Καθηγ. Αντώνης Χουρδάκης

17 - 20

Die visuellen Institutionen des MTE-X und der Kommentar der Methode

The art installations of the museum and comentary on the method

Οι εικαστικές εγκαταστάσεις του ΜΤΕ-Χ και σχολιασμός της μεθόδου

Dr. Kostas Christidis / Dr. Κώστας Χρηστίδης

INHALT / CONTENTS / ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

22 - 24

DIMITRA CHARAMANTAS / Δήμητρα Χαραμαντάς

25 - 27

PANOS CHASAPIS / Πάνος Χασάπης

28 - 30

MARIA GLYKA / Μαρία Γλύκα

31 - 33

ASPASIA KRYSTALLA / Ασπασία Κρυσταλλά

34 - 36

DIMITRIS RENTOUMIS / Δημήτρης Ρεντούμης

37 - 40

TASSOS TATAROGLOU / Τάσος Τατάρογλου

41 - 43

YOTA TSOTRA/ Γιώτα Τσότρα

44 - 46

VASSILIS VLASTARAS / Βασίλης Βλασταράς

47 - 49

ADONIS VOLANAKIS / Αντώνης Βολανάκης

50 - 56

LIST OF WORKS AND IMPRESSIONS

57 - 61

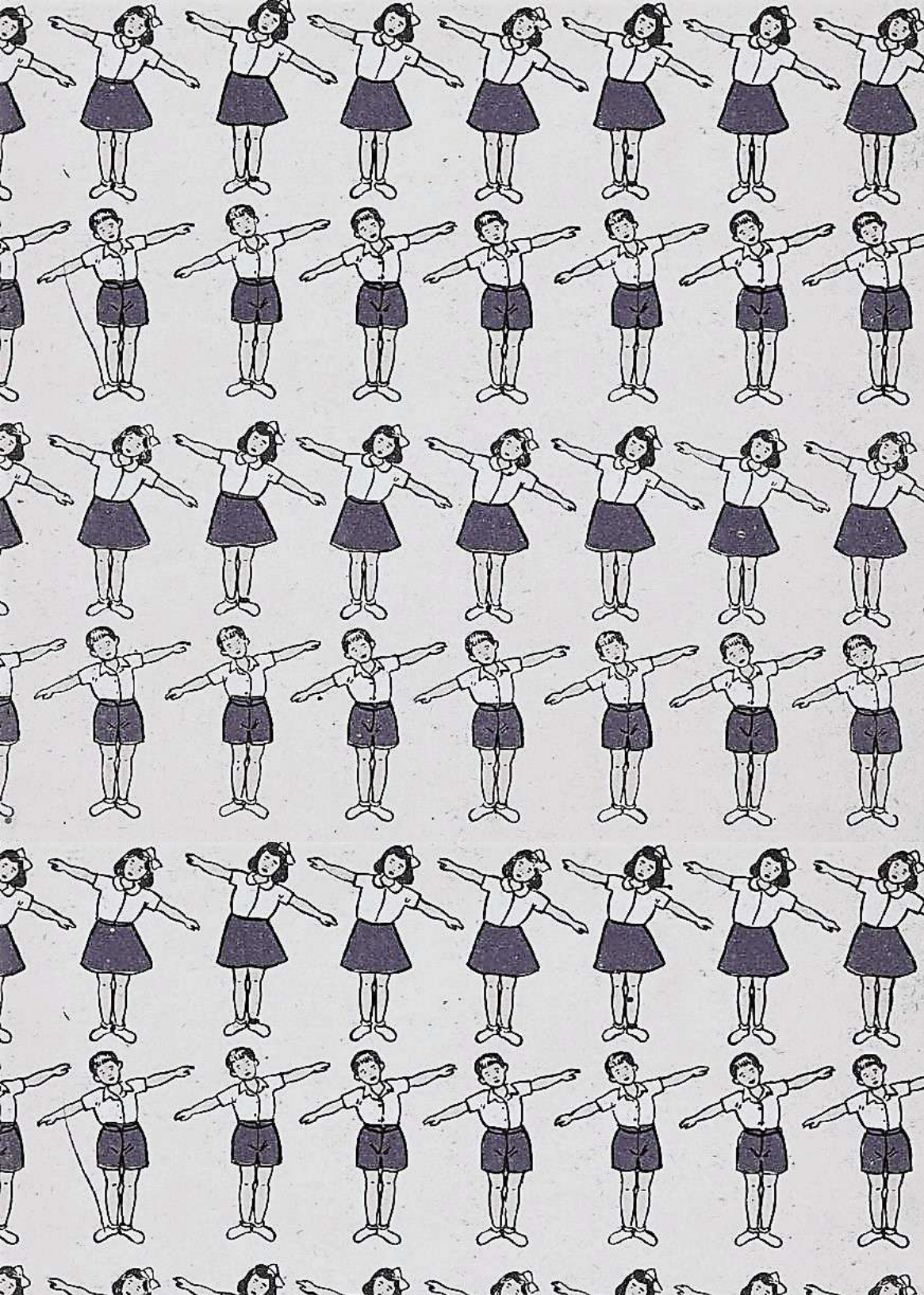
SHORT BIOGRAPHIES

62

PHOTOS INDEX

64

IMPRINT

Der Begriff FROZEN EDUCATION (Übersetzung auf Deutsch: eingefrorene Bildung) wurde vom indischen Philosophen Jiddu Krishnamurti in seinen Vorlesungen mit dem Titel *Education and the Meaning of Life* verwendet, um die veraltete Art unserer Ausbildung zu charakterisieren. Im Gegensatz zu modernen Bildungssystemen, die sich primär mit äußerer Wirksamkeit befassen und die innere Natur des Menschen vollständig und / oder bewusst außer Acht lassen, argumentiert Krishnamurti, dass wir, um das Leben zu verstehen, zuerst unser Selbst verstehen müssen. Wenn wir nicht die richtige Ausbildung haben, kultivieren wir innere Verwirrung, Konkurrenz und Angst, zerstören uns gegenseitig und berauben uns letztlich der Sicherheit und der wesentlichen Freiheit jedes Einzelnen.

Bildung umfasst eine Vielzahl von Aspekten unserer Gesellschaft, von Familie und Schulen bis hin zu unseren erweiterten sozialen Netzwerken. Bildung bestimmt zweifellos die Zukunft unserer Welt und kann grundlegende Antworten auf Fragen geben, die unsere aktuellen sozialen, politischen und psychologischen Befindlichkeiten betreffen. Mit dem Fokus auf Griechenland als Fallstudie versucht die Ausstellung FROZEN EDUCATION den Kaskadenkondensator in ein Arbeitslabor zur Erforschung von Pädagogik und zur Kultivierung von Standpunkten und Ideen zu verwandeln.

Die teilnehmenden Künstler*innen, Denker*innen, Schriftsteller*innen, Historiker*innen und Musiker*innen reflektieren die Vergangenheit und Gegenwart des griechischen Bildungssystems der letzten Jahrzehnte bis heute, basierend auf ihren eigenen persönlichen Erfahrungen und Forschungen. Wie wurde Bildung genutzt, um die notwendigen Voraussetzungen für Gedanken und sozialen Bezug zu schaffen? Wie beeinflusst Bildung und / oder wird sie von Religion und Politik beeinflusst? Obwohl diese Gedanken zur Zeit in Griechenland akut sind, können Übereinstimmungen mit anderen Bildungssystemen auf der ganzen Welt gefunden werden.

Darüber hinaus spekulieren die Teilnehmer über die Zukunft der Bildung als ein Prozess der Gestaltung der Menschheit und markieren die Wirkung von Kunst - bildender Kunst, Poesie und Musik - als funktionales Werkzeug und Plattform für bahnbrechende Pädagogik. Auf dieser Basis wurden in Zusammenarbeit mit Studierenden des Institut Kunst und des Institut Lehrberufe für Gestaltung und Kunst der Kunsthochschule Basel relevante Workshops und interaktive Treffen entwickelt.

FROZEN EDUCATION will mehr als eine Kunstaussstellung werden, sie soll als Katalysator für Selbstreflexion und öffentliche Debatte fungieren, eine virtuelle Zeitreise vorschlagen und nach Potenzialen der Transformation durch Wissen und Erfahrung suchen.

Yota Tsotra

FROZEN EDUCATION

The term FROZEN EDUCATION was used by the Indian philosopher Jiddu Krishnamurti in his lectures entitled *Education and the Significance of Life* to characterize the obsolete way of our education. In contrast to modern education systems that are primarily concerned with external effectiveness and completely and / or deliberately disregard the inner nature of humans, Krishnamurti argues that in order to understand life we must first understand our self. When we do not have the right kind of education, we cultivate internal confusion, competition and fear, we destroy each other, ultimately depriving us of security and the essential freedom of each individual.

Education includes a variety of aspects of our society, ranging from family, schools to our expanded social networks. Education undoubtedly shapes the future of our world and can provide basic answers to issues that affect our current social, political and psychological conditions. Focusing on Greece as a case study, the FROZEN EDUCATION exhibition attempts to transform the Kaskadenkondensator into a working laboratory for exploring pedagogy and cultivating viewpoints and ideas.

The participating artists, thinkers, writers, historians and musicians reflect on the past and reveal the present of the Greek educational system throughout the recent decades, based on their own personal experiences and research. How has education been utilized in order to form the necessary conditions for thought and social reference? How does education influence and/or is being influenced by religion and politics? Although the focus of these concerns is Greece, correlations can be found with other education systems around the world.

Furthermore, the participants speculate the future of education as a process of shaping humanity and highlight the effect of art - visual arts, poetry, music - as a functional tool and platform for pioneering pedagogy. On this basis, relevant workshops and interactive meetings were developed in collaboration with students of the Institut Kunst and Institut Lehrberufe für Gestaltung und Kunst of the Academy of Art and Design in Basel.

FROZEN EDUCATION intends to become more than an art exhibition, but to act as a catalyst for self-reflection and public debate, suggesting a virtual time travel and search for the potentials of transformation through knowledge and experience.

Yota Tsotra

Ο όρος FROZEN EDUCATION (επί λέξη μετάφραση: κατεψυγμένη εκπαίδευση) χρησιμοποιήθηκε από τον Ινδό φιλόσοφο Τζίντου Κρισμαμούρτι, στις ομιλίες του με τίτλο *Η εκπαίδευση και το νοήμα της ζωής*, για να περιγράψει τον अपαρχαιωμένο τρόπο της εκπαίδευσης μας. Σε αντίθεση με τα σύγχρονα συστήματα εκπαίδευσης που ασχολούνται κυρίως με την επιφανειακή αποτελεσματικότητα και αγνοούν εντελώς ή και διαστρεβλώνουν σκόπιμα την εσωτερική φύση του ανθρώπου, ο Κρισμαμούρτι υποστηρίζει πως για να κατανοήσουμε τη ζωή θα πρέπει να κατανοήσουμε πρώτα τον εαυτό μας. Όταν δεν εφαρμόζεται η σωστή εκπαίδευση, καλλιεργείται εσωτερική σύγχυση, ανταγωνισμός και φόβος, καταστρέφουμε ο ένας τον άλλο, στερώντας τελικά την ασφάλεια και την ουσιαστική ελευθερία κάθε ατόμου.

Η εκπαίδευση περιλαμβάνει πολλές πτυχές της κοινωνικής μας ζωής, ξεκινώντας από την οικογένεια, τα σχολεία φτάνοντας μέχρι τα διευρυμένα κοινωνικά μας δίκτυα. Η εκπαίδευση διαμορφώνει αναμφισβήτητα το μέλλον του κόσμου μας και μπορεί να δώσει βασικές απαντήσεις σε ζητήματα που αφορούν τις τρέχουσες κοινωνικές, πολιτικές και ψυχολογικές καταστάσεις μας.

Επικεντρώνοντας στην Ελλάδα ως περιπτωσιολογική μελέτη, η έκθεση FROZEN EDUCATION επιχειρεί να μετατρέψει το Kaskadenkondensator σε ένα εργαστήριο για την διερεύνηση της παιδαγωγικής μέσα από τη δημιουργία απόψεων και ιδεών.

Οι συμμετέχοντες καλλιτέχνες, συγγραφείς, στοχαστές, ιστορικοί και μουσικοί προβάλλουν το παρελθόν και το παρόν του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος στη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών βασιζόμενοι σε προσωπικές τους εμπειρίες και έρευνες. Πώς χρησιμοποιήθηκε η εκπαίδευση για να δημιουργηθούν τα σύγχρονα μοντέλα σκέψης και κοινωνική συμπεριφοράς; Πώς επηρεάζει ή / και επηρεάζεται η εκπαίδευση από τη θρησκεία και την πολιτική; Παρόλο που το επίκεντρο αυτών των προβληματισμών είναι η Ελλάδα, εύκολα μπορούν να δημιουργηθούν οι αντίστοιχοι συσχετισμοί με παρόμοια εκπαιδευτικά συστήματα σε όλο τον κόσμο.

Επιπλέον, οι συμμετέχοντες εικάζουν το μέλλον της εκπαίδευσης ως μια διαδικασία ενεργητικής διαμόρφωσης της ανθρωπότητας και επισημαίνουν την επίδραση των τεχνών - εικαστικής τέχνης, ποίησης, μουσικής - ως λειτουργικά εργαλεία και πλατφόρμα για πρωτοποριακή Παιδαγωγική. Στη βάση αυτή υπολοποιήθηκαν συναφή εργαστήρια και διαδραστικές συναντήσεις σε συνεργασία με φοιτητές των ινστιτούτων Institut Kunst και Institut Lehrberufe für Gestaltung und Kunst της Ακαδημίας Τεχνών και Design της Βασιλείας.

Η FROZEN EDUCATION στοχεύει να είναι κάτι περισσότερο από μια έκθεση εικαστικής κουλτούρας, αλλά να λειτουργήσει ως καταλύτης για αυτο-προβληματισμό και δημόσια συζήτηση, προτείνοντας ένα εικονικό ταξίδι στο χρόνο για την αναζήτηση των πιθανών δυνατοτήτων μεταμόρφωσης μέσα από τη γνώση και την εμπειρία.

KOLLAPS ODER MELPOMENE LIEF TROTZDEM

Bildung hat einen Aggregatzustand? "Frozen Education", der Titel dieser Ausstellung, drängt diese Frage in den Vordergrund. Was uns zunächst als Oxymoron erscheint – die Assoziation zu Bildung ist alles andere als gefroren, nicht fest oder starr, im Gegenteil: etwas sich bildendes ist etwas sich transformierendes, werdendes – entwickelt sich zu einem sinnfälligen Narrativ: Melpomene ist der Name der antiken, griechischen Muse der Tragödie. Es ist auch der Name einer Frau, die versuchte, den Marathon bei den ersten modernen Olympischen Spielen 1896 zu bestreiten. Wie bei den alten Olympischen Spielen waren Frauen jedoch nicht als Konkurrentinnen willkommen. Aber Melpomene lief trotzdem.

Laufen steigert die Frequenz der Atmung. Das heisst wiederum, das die Intensität des Austausches mit dem "Milieu" in dem wir uns befinden, gesteigert ist. Laufen ist nicht nur eine Beschleunigung im geographischen Sinne der Fortbewegung, sondern genauso eine Beschleunigung der Lebendigkeit im Sinne eines Flusses, einer gegenseitigen Verschränkung, die sich durch einen existenziellen Austausch zeichnet: dem Atmen. Melpomene lief trotzdem.

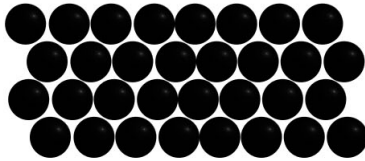
»Panta rhei«, altgriechisch für »alles fließt«, ist eine Formel von Heraklit, der das verschränkte Verhältnis von Sein und Werden betonte. Er folgert: du kannst »nicht zweimal in denselben Fluss steigen« was sich auf das Gehirn übertragen lässt: »You never use the same brain twice«. Jede Gehirnaktivität hinterlässt Spuren in den Neuronenverbindungen. Sind zwei Gehirnzellen hintereinander aktiv, verändern sie dadurch sich selbst und auch die Verbindung zwischeneinander. Melpomene lief trotzdem.

Die Peripathetiker, die "Umherschleuderer" im alten Griechenland dachten grundsätzlich im Gehen nach. Die antike Rhetorik-Lehre "ars memorativa" schlägt vor, die Gliederung eines Vortrags gedanklich mit einem imaginären Weg zu vergleichen. In den Sprachen spiegelt sich das Ineinandergreifen von körperlichem und geistigem Fortschritt längst vielfältig wider: Wir kommen mit dem Schreiben in Gang, wir schweifen ab, fassen Fuss, es gibt den Gedankengang oder wir gehen zu weit mit unserer Argumentation. Melpomene lief trotzdem.

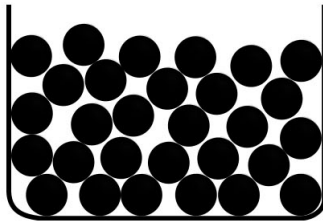
Die Geschwindigkeit der kleinsten Teilchen ist nicht gleich. Ein Teil ist schneller, ein Teil ist langsamer als der Durchschnitt. Dabei ändern die Teilchen durch Kollisionen ständig ihre aktuelle Geschwindigkeit. Melpomene war in der Lage, das Langstreckenrennen zu beenden. Bei der nächsten Olympiade durften Frauen teilnehmen, so die Legende. Es liegt auf der Hand, dass das "Emanzipatorische" wie es Melpomene an den Tag legt, für Bildungsprozesse relevant ist; der Glaube an das Verändern etablierter Strukturen. Ebendiese Bereitschaft zur Transformation haben Aggregatzustände: Das Gefrorene hat das Potential zu schmelzen oder zu sublimieren. Währendem uns das Laufen (re-)aktiviert und das Lebendige spüren lässt beschreibt Bildung einen Moment des Übergangs, einer (dauerhaften) Phase des Werdens, die erst mit dem letzten Atemzug endet: Ein Denken in *Vorher* und *Nachher* ist genauso unmöglich wie das Anhalten des Atems.

Im Kollaps von Leben und Bildung stellt sich umgekehrt die Frage: Was ist *keine* Bildung?
“Frozen Education” trifft es auf den Punkt – der Begriff der Bildung wäre damit eingefroren.
Run Melpomene, run!

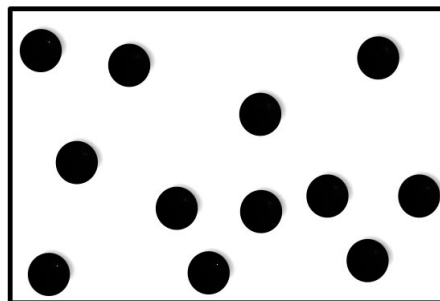
Kathrin Siegrist

Teilchenmodell Feststoff

Teilchenmodell Flüssigkeit

Teilchenmodell Gas

COLLAPSE OR MELPOMENE RAN ANYWAY

Does education have an aggregate state? „Frozen Education“, the title of this exhibition, pushes this question into the foreground. What firstly appears to be an oxymoron – the association with education is anything but frozen, neither solid nor rigid, on the contrary: something forming is something transforming, something becoming – evolves an obvious narrative: Melpomene is the name of the ancient Greek Muse of the tragedy. It is also the name of a woman who tried to join the marathon at the first modern Olympic Games in 1896. But, like at the old olympic games, women were not welcomed as competitors. Melpomene ran anyway.

Running increases the frequency of breathing. This, in turn, means that the intensity of the exchange with the „milieu“ in which we are, is increased. Running is not only an acceleration in a geographical sense of locomotion, but also an acceleration of liveliness in the sense of a river, a mutual entanglement that is characterised by an existential exchange: breathing. Melpomene ran anyway.

„Panta rhei“, ancient Greek for „everything flows“, is a doctrine of Heraclitus, which emphasises the entangled relationship of being and becoming. He concludes: „You can not get into the same river twice“ and this statement can be applied to the brain: „You never use the same brain twice“. Every brain activity leaves traces in the neuronal connections. If two brain cells are active one after the other, they change not only themselves but also the connection in between them. Melpomene ran anyway.

The Peripathetiker, the “strolling ones“, in ancient Greece were basically thinking by walking. The ancient rhetorical wording „ars memorativa“ suggests to compare the structure of a lecture mentally with an imaginary path. The interplay between physical and spiritual progress has long been reflected in the languages: we get going with writing, we wander, we gain a foothold, we follow a train of thought or we go too far with our argumentation. Melpomene ran anyway.

The speed of the smallest particles is not identical. One part is faster, another part is slower than the average. Due to collisions the particles constantly change their current speed. Melpomene was able to finish the long-distance race. According to the legend, women were allowed to participate in the following Olympics. It is obvious that the “emancipatory“ energy of Melpomene is relevant to educational processes; the belief in changing established structures. And just this readiness to transform leads us back to the physical states: the frozen has the potential to melt or to sublime. Whilst running (re-)activates us and makes us feel alive, education describes a moment of transition, a (permanent) stage of becoming that only ends with the last breath: Thinking in *before* and *after*, in linearity, is just as impossible as stop breathing. Conversely, the collapse of life and education raises the question: what is *not* education? „Frozen Education“ sums it up - the concept of education is frozen.

Run Melpomene, run!

Kathrin Siegrist

Διαθέτει η εκπαίδευση φυσική υπόσταση; Ο τίτλος της έκθεσης «Frozen Education» θέτει το ερώτημα αυτό σε πρώτο πλάνο. Αυτό φαίνεται αρχικά οξύμωρο - η εκπαίδευση μπορεί να χαρακτηριστεί ως οτιδήποτε άλλο αλλά σίγουρα όχι ως άκαμπτη, αμετάβλητη ή παγωμένη. Αντιθέτως, κάτι που (εκ)παιδευτεί είναι κάτι που εν γένει μεταμορφώνεται και εξελίσσεται σε μια εύλογη αφήγηση. Η Μελπομένη στην ελληνική μυθολογία είναι η μούσα της τραγωδίας. Μελπομένη ήταν επίσης το όνομα της γυναίκας που το 1896, στους πρώτους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες, προσπάθησε να λάβει μέρος στο μαραθώνιο. Όπως και στην αρχαιότητα, έτσι και στους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες οι γυναίκες δεν ήταν ευπρόσδεκτες ως αθλήτριες. Η Μελπομένη ωστόσο έτρεξε.

Το τροχάδην αυξάνει τη συχνότητα της αναπνοής. Αυτό με τη σειρά του κάνει πιο έντονη την αλληλεπίδραση μας με το περιβάλλον στο οποίο κινούμαστε. Το τροχάδην δεν αποτελεί μονάχα μια επιτάχυνση με τη στενή, γεωγραφική έννοια της μετακίνησης, αλλά και την επίσπευση μιας ζωηρότητας, όπως στην περίπτωση ενός ποταμού. Μια αμοιβαία εμπλοκή, η οποία χαρακτηρίζεται από μία υπαρξιακής φύσης εναλλαγή: την αναπνοή. Η Μελπομένη ωστόσο έτρεξε.

«Πάντα ρει» είναι η γνωστή φράση του Ηράκλειτου, ο οποίος έδωσε έμφαση στη σχέση μεταξύ του είναι και του γίνεσθαι. Και καταλήγει: «Κανείς άνθρωπος δεν μπορεί να μπει ποτέ στο ίδιο ποτάμι δύο φορές», το οποίο μπορεί να παραφραστεί στην περίπτωση του εγκεφάλου: «Δεν μπορείς να χρησιμοποιήσεις ποτέ τον ίδιο εγκέφαλο δύο φορές».

Κάθε εγκεφαλική δραστηριότητα αφήνει τα ίχνη της στις νευρικές συνάψεις. Όταν δύο εγκεφαλικά κύτταρα ενεργοποιούνται διαδοχικά, αυτά μεταβάλλονται καθώς και μεταβάλλουν τη μεταξύ τους σύναψη. Η Μελπομένη ωστόσο έτρεξε.

Οι περιπατητικοί φιλόσοφοι στην αρχαία Ελλάδα φιλοσοφούσαν στη διάρκεια των περιπάτων τους. Η αρχαία διδασκαλία ρητορικής «ars memorativa» συστήνει τη νοερή σύγκριση της δομής μιας διάλεξης με ένα φανταστικό μονοπάτι. Η γλώσσα αντικατοπτρίζει την αλληλεπίδραση της φυσικής και της πνευματικής ροής: ξεκινούμε γράφοντας, παρεκκλίνουμε, παγιδευόμαστε, ακολουθούμε τα μονοπάτια της σκέψης ή απομακρυνόμαστε με το συλλογισμό μας. Η Μελπομένη ωστόσο έτρεξε.

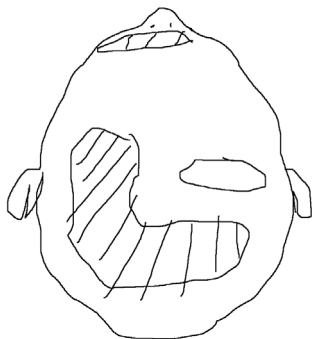
Η ταχύτητες των μικρότερων σωματιδίων δεν είναι ίδιες. Κάποια σωματίδια είναι ταχύτερα, ένα κάποια άλλα είναι πιο αργά από το μέσο όρο. Τα σωματίδια αλλάζουν συνεχώς την τρέχουσα ταχύτητά τους μέσω των συγκρούσεων. Η Μελπομένη κατάφερε τελικά να ολοκληρώσει τον μαραθώνιο. Σύμφωνα με τον θρύλο, η συμμετοχή των γυναικών επιτράπηκε στους αμέσως επόμενους Ολυμπιακούς Αγώνες. Είναι προφανές ότι η χειραφέτηση της Μελπομένης σχετίζεται άμεσα με την εκπαιδευτική διαδικασία, την πίστη στην αλλαγή των καθιερωμένων δομών. Η φυσική υπόσταση χαρακτηρίζεται από μια τέτοια προθυμία για μεταμόρφωση. Το παγωμένο έχει τη δυνατότητα να λιώσει ή να εξαχνιστεί. Ενώ το τροχάδην μας (επαν)ενεργοποιεί και μας κάνει να αισθανόμαστε ζωντανοί, η εκπαίδευση μπορεί να περιγραφεί ως μια μετάβαση, μια (διαρκής) φάση εξέλιξης, η οποία λήγει μονάχα με την τελευταία αναπνοή: Η σκέψη για το *πριν* και για το *μετά* είναι αδύνατη όσο και η ίδια η παύση της αναπνοής.

Όταν η ζωή και η εκπαίδευση καταρρέουν εγείρεται το ερώτημα: τι δεν είναι εκπαίδευση; Η φράση «Frozen Education» το συνοψίζει - η έννοια της εκπαίδευσης κυριολεκτικά παγώνει.

Τρέχα Μελομένη, τρέχα!

Kathrin Siegrist

BRAIN AFTER SITTING QUIETLY

BRAIN AFTER 20 MINUTE WALK

DIE VERLORENE REFORM DER GRIECHISCHEN SCHULE: KRITISCHE VISUELL BILDENDE (RE-)PRÄSENTATIONEN DURCH INNOVATIVE DIGITALE ANWENDUNGEN

Durch die Präsentation bildender Kunst und die „Neuklassifizierung“ der Schulexponate des Museums, wird versucht, die chronischen Probleme der griechischen Schulen aufzuzeigen (die Botschaft soll expliziter und interaktiver werden). Durch deren Hervorhebung soll den griechischen Schulen und der griechischen Bildung ermöglicht werden, neue Bedeutung im 21. Jahrhundert zu erlangen. Durch den Einsatz innovativer digitaler Anwendungen, die auf den neuen Technologien basieren, aber auch durch die Prinzipien moderner Museologie / Museumspädagogik schlägt das MoE-X der Universität von Kreta einen interdisziplinären Geltungsbereich (virtuell oder real) mit visuellen Koexistenzen vor. Es lädt die Besuchenden ein, ihre Museumserfahrung zu bereichern und für sich selbst (gemäß dem sozialen Konstruktivismus) ein Wissen und einen kritischen Ansatz gegenüber dem Leiden und der Problematik des griechischen Bildungssystems zu „entdecken“ und „aufzubauen“. Ein System, dessen Struktur und Architektur weit in die Zeit der Gründungsprinzipien des griechischen Staates zurückreicht, ohne sein Modell im Laufe der vergangenen Jahrhunderte wesentlich verändert zu haben.

Prof. A. Hourdakis
Museum Für Ausbildung- Xeniseum (MfA-X) der Universität Kreta

THE LOST GREEK SCHOOL REFORM: CRITICAL VISU-EDUCATIONAL (RE-)PRESENTATIONS VIA INNOVATIVE DIGITAL APPLICATIONS

The visual arts presentation and “re-class-ification” of the museum’s school exhibits seeks to visualize (making its message more explicit and interactive) the chronic problems of Greek schools and, through cauterizing them, proceed in giving new meaning to Greek schools and Greek education in the 21st century. Through the use of innovative digital applications, based on new technologies, but also the principles of modern museology/ museum-pedagogy, the MoE-X of the University of Crete proposes a cross-domain scope (virtual or real) with visual coexistences, inviting the visitor to enrich his/her museum experience and to “discover” and “build” for him-self/herself a knowledge and critical approach (social constructivism) towards the suffering and problematic Greek educational system whose structure and architecture goes back in time, to the founding principles of the Greek state, without having essentially changed its model through-out the centuries that have passed.

Prof. A. Hourdakis
XENISEUM Museum of Education (MoE-X) University of Crete

Η ΧΑΜΕΝΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ: ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΕΙΚΑΣΤΟ-ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ (ΑΝΑ-) ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΜΕΣΩ ΚΑΙΝΟΤΟΜΩΝ ΨΗΦΙΑΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ

Με την εικαστική παρουσίαση και «ανα-διά-ταξη» των σχολικών εκθεμάτων του Μουσείου επιδιώξαμε να οπτικοποιήσουμε (κάνοντας πιο σαφές και διαδραστικό το μήνυμά του) χρόνια προβλήματα του ελληνικού σχολείου και, καυτηριάζοντας τα, να προχωρήσουμε στην ανασηματοδότηση του σχολείου και της ελληνικής εκπαίδευσης στον 21ο αιώνα. Χρησιμοποιώντας, μάλιστα, τις νέες τεχνολογίες, αλλά και αρχές της σύγχρονης μουσειολογίας / μουσειοπαιδαγωγικής, το ΜτΕ-Χ του Πανεπιστημίου Κρήτης προτείνει ένα διασταυρούμενο πεδίο (εικονικό ή πραγματικό), μεταξύ εκπαιδευτικής ιστορίας και εικαστικών της συνεκφορών, προσκαλώντας τον/ την πολιτιστικό/ή επισκέπτη/-τρια (εκπαιδευτικός τουρισμός) να εμπλουτίσει τη μουσειακή του/ της εμπειρία και να «ανακαλύψει» και να «δομήσει» ο ίδιος/ η ίδια μια γνώση και μια κριτική προσέγγιση (κοινωνικός εποικοδομητισμός) απέναντι στο πάσχον ελληνικό σύστημα εκπαίδευσης, που η δομή του και η αρχιτεκτονική του πηγαίνει πολύ πίσω στο χρόνο, στις αρχές ίδρυσης του ελληνικού κράτους, χωρίς κατ' ουσία να έχει αλλάξει το μοντέλο του στους αιώνες που κύλησαν.

Καθηγ. Α. Χουρδάκης

XENISEUM – Μουσείο της Εκπαίδευσης (ΜτΕ-Χ) Πανεπιστημίου Κρήτης

Das Projekt wurde im Rahmen der Aktion Forschung - Kreativität - Innovation durchgeführt und von der Europäischen Union sowie von nationalen Ressourcen im Rahmen des Programms für Wettbewerbsfähigkeit, Unternehmergeist und Innovation mitfinanziert (Projektcode: T1EDK-04930).

This research has been co-financed by the European Union and Greek national funds through the Operational Program Competitiveness, Entrepreneurship and Innovation, under the call RESEARCH – CREATE – INNOVATE (project code: T1EDK-04930).

Η εργασία υλοποιήθηκε στο πλαίσιο της Δράσης ΕΡΕΥΝΩ – ΔΗΜΙΟΥΡΓΩ – ΚΑΙΝΟΤΟΜΩ και συγχρηματοδοτήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και εθνικούς πόρους μέσω του Ε.Π. Ανταγωνιστικότητα, Επιχειρηματικότητα & Καινοτομία (ΕΠΑνΕΚ) (κωδικός έργου: T1ΕΔΚ-04930).

DIE VISUELLEN INSTALLATIONEN DES MfA-X UND DER KOMMENTAR ZUR METHODE

An der MfA-X der Universität Kreta gibt es eine fruchtbare erkenntnistheoretische Sorge hinsichtlich der Erforschung der pädagogischen Bedingungen, die die griechische Schulrealität prägen. In dieser Richtung werden mehrere interdisziplinäre Forschungsansätze ausprobiert, die sich um die Achsen der theoretischen und methodischen Werkzeuge der Bildungsgeschichte, der Museologie-Museopädagogik, der modernen bildenden Kunst, der Multimodalität und der kunstbasierten Forschung drehen.

Die Mischung heterogener Methoden zielt gleichzeitig darauf ab, die „traditionelle Inkompatibilität“ zwischen Kunst und Wissenschaft, zwischen qualitativen und quantitativen Forschungsformen zu beseitigen. Dieser Prozess schafft einen hybriden, holistischen, theoretischen und praktischen Rahmen für innovative und effektive Formen der Bildungsforschung, die Aspekte aufzeigen, welche in anderen Arten der Forschung nicht sichtbar werden. Es bietet auch die Möglichkeit neuer Ansichten und Analysen der Bildungsrealität. Die visuellen Künste sind zum Beispiel nicht nur ein visuelles Werkzeug zur Aufzeichnung, Sammlung, Analyse oder Interpretation von Daten, sondern werden gleichsam Instrumente für die Erstellung und Produktion von Forschungsdaten. In diesem Fall verschiebt sich die Suche weg von der Kunst als kognitivem Objekt hin zur Kunst als ein Feld der Verbindung von heterogenen Disziplinen und kognitiven Objekten. Und von Kunst als Fähigkeit und Ausdruck, hin zur Kunst als methodisches Werkzeug qualitativer Forschungsprozesse, einschließlich der Schaffung und Sammlung von Information, deren Analyse, Interpretation und Repräsentation.

Den Kunstinstallationen im Museum wohnt ein interdisziplinärer, explorativer und reflexiver Prozess inne, mit dem es ihnen gelingt, die chronischen Krankheitserreger griechischer Bildung kritisch aufzuzeigen. Die Wiederherstellung und Neuzuschreibung archivierter Unterrichtsmaterialien und Dokumente geschieht im Geist zeitgenössischer Formen des künstlerischen Schaffens wie Readymade, Installation, Konzeptkunst und Videokunst. Mit dem Einsatz neuer Technologien werden sie digitalisiert und somit leichter zugänglich und attraktiver für Kulturreisende.

Beispiele dafür sind die Readymades von Marcel Duchamp, der bei deren Verwendung nicht in erster Linie ästhetisch motiviert war oder die soziale Plastik von Josef Beuys, der behauptet, dass seine Objekte, Skulpturen und Einrichtungen nicht einfach visuelle Ausdrucksformen seien, sondern auch Unterrichtsprozesse zur Entwicklung des kritischen Bewusstseins. Zu seinen charakteristischen Arbeiten gehören die beschrifteten schwarzen Tafeln, die ihm als Hauptinstrument des Lernprozesses dienten, indem er ihre dunkle Oberfläche nutzte, um Wissen zu gravieren.

Hinter jeder Installation des MfA-X werden mentale Prozesse, Bedeutungen und Konzepte, Annahmen und Fragen angeregt und die Betrachtenden sind eingeladen, diese nach ihren eigenen persönlichen Erfahrungen zu rekonstruieren und neu zu interpretieren, wie im Falle der konzeptionellen, linguistischen Textnachricht.

Dr. Kostas Christidis
Museum für Ausbildung- Xeniseum (MfA-X) der Universität Kreta

THE ART INSTALLATIONS OF THE MUSEUM AND COMMENTARY ON THE METHOD

At the MoE-X of the University of Crete there's a fruitful epistemological concern regarding the research on pedagogical conditions that shape Greek school reality. In this direction, multiple interdisciplinary research approaches are attempted which revolve around the axes of theoretical and methodological tools of the History of Education, Museology-Museum Pedagogy, Modern Visual Arts, Multimodality and Art Based Research. The syncretism and blending of heterogeneous methodologies simultaneously aim at removing the "traditional incompatibility" between Art and Science, between quantitative and qualitative forms of research. This process establishes a hybrid holistic theoretical and practical framework for more innovative and effective forms of educational research that reveal aspects that are not visible in other forms of research. Furthermore, it offers the ability of new view points and analysis of the educational reality. Visual arts, for example, are not just a visual tool for recording, collecting, analyzing or interpreting data, but they simultaneously become instruments and tools for the creation and production of research data. In this case, the search is shifted from art as a cognitive object to art as a field of interconnection of heterogeneous disciplines and cognitive objects. And from art as a skill and an expression, to art as a methodological tool of qualitative research processes, including the creation/ collection of information, the analysis, interpretation and representation of it.

The artistic installations within the museum have an interdisciplinary, exploratory and reflective process in order to articulate a thorough critical reconstruction of the chronic pathogens of Greek education. The reconstruction and "re-class-ification" of pre-existing archival educational material and documents are attempted in the spirit of modern forms of visual creation: ready-made, installations, conceptual art, video art and use of new technologies that digitize and make them more accessible and their interpretive tour more attractive for educational tourism and cultural travelers.

Examples include ready-mades by Marcel Duchamp, whose motives for the use of ready-mades were not entirely aesthetically artistic and the Social sculpture of Josef Beuys who insists that his objects, sculptures and installations were not merely visual forms of expression but simultaneously educational processes for the development of a critical conscious. Characteristic works of his are the Blackboards which he approached as the primary instrument of the learning process and the dark surface for engraving knowledge.

Behind each installation of the MoE-X mental processes, meanings and concepts, assumptions and questions are fostered and the recipient/ observer/ reader must reconstruct/ reinterpret it according to his/her own personal experiences as in the case of the conceptual/ linguistic/ textual message.

Dr Kostas Christidis
XENISEUM Museum of Education (MoE-X) University of Crete

ΟΙ ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΤΕ-Χ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Στο ΜΤΕ-Χ του Πανεπιστημίου Κρήτης υπάρχει ένας γόνιμος επιστημολογικός προβληματισμός σε ό,τι αφορά την έρευνα για τις παιδαγωγικές συνθήκες που διαμορφώνουν την Ελληνική σχολική πραγματικότητα. Στην κατεύθυνση αυτή επιχειρούνται πολλαπλές διεπιστημονικές ερευνητικές προσεγγίσεις που περιστρέφονται γύρω από τους άξονες των θεωρητικών και μεθοδολογικών εργαλείων της Ιστορίας της Εκπαίδευσης, της Μουσειολογίας-Μουσειοπαιδαγωγικής, της Σύγχρονης Εικαστικής Δημιουργίας, της Πολυτροπικότητας και της βασισμένης στην τέχνη έρευνας (Art Based Research). Ο συγκερασμός και η πρόσμειξη ετερόκλητων μεθοδολογιών αποσκοπεί ταυτόχρονα στην άρση της «παραδοσιακής ασυμβατότητας» ανάμεσα στην Τέχνη και την Επιστήμη, ανάμεσα στις ποσοτικές και ποιοτικές μορφές έρευνας. Η διαδικασία αυτή θεμελιώνει ένα υβριδικό ολιστικό θεωρητικό και πρακτικό πλαίσιο για πιο καινοτόμες και αποτελεσματικές μορφές εκπαιδευτικής έρευνας που αποκαλύπτουν πτυχές που δεν είναι ορατές σε άλλους τύπους έρευνας. Επίσης, προσφέρει τη δυνατότητα νέων σημείων θέασης και ανάλυσης της εκπαιδευτικής πραγματικότητας. Οι εικαστικές τέχνες, λόγω χάριν, δεν αποτελούν απλά ένα οπτικό εργαλείο καταγραφής, συλλογής, ανάλυσης ή ερμηνείας δεδομένων, αλλά ταυτόχρονα, γίνονται μέσα και εργαλεία για τη δημιουργία και παραγωγή ερευνητικών δεδομένων.

Στην περίπτωση αυτή η αναζήτηση μετατοπίζεται από την τέχνη ως γνωστικό αντικείμενο στην τέχνη ως πεδίο διασύνδεσης ετερόκλητων πειθαρχιών και γνωστικών αντικειμένων. Και από την τέχνη ως δεξιότητα και έκφραση, στην τέχνη ως μεθοδολογικό εργαλείο ποιοτικών ερευνητικών διαδικασιών, που συμπεριλαμβάνουν τη δημιουργία/συλλογή πληροφοριών, την ανάλυση, την ερμηνεία και την αναπαράστασή τους.

Στις εικαστικές εγκαταστάσεις εντός του μουσείου ενυπάρχει μια διεπιστημονική, διερευνητική και αναστοχαστική διεργασία για να αρθρωθεί μια ενδεδειγμένη κριτική ανασυγκρότηση των χρόνιων παθογενειών της Ελληνικής εκπαίδευσης. Η ανασύνθεση και «ανα-διά-ταξη» προϋπάρχοντος αρχαικού εκπαιδευτικού υλικού και τεκμηρίων επιχειρείται στο πνεύμα των σύγχρονων μορφών εικαστικής δημιουργίας: ready made, installations, conceptual art, video art και με τη χρήση των νέων τεχνολογιών που τα ψηφιοποιεί και τα αναδεικνύει κάνοντας ευκολότερη την πρόσβαση και ελκυστικότερη την ερμηνευτική τους περιήγηση για τον εκπαιδευτικό τουρισμό και τους πολιτιστικούς περιηγητές.

Ενδεικτικά αναφέρουμε τα ready-made του Marcel Duchamp που σε κάθε περίπτωση τα κίνητρα για τη χρήση των ready-made δεν ήταν αμιγώς αισθητικά καλλιτεχνικά, και την Κοινωνική γλυπτική του Josef Beuys που διατείνονταν ότι τα αντικείμενα, τα γλυπτά και οι εγκαταστάσεις του δεν ήταν απλές εικαστικές εκφραστικές μορφές αλλά συνάμα διδακτικές διαδικασίες για την ανάπτυξη της κριτικής συνείδησης. Χαρακτηριστικά έργα του αποτελούν οι Blackboards που τους προσέγγιζε ως πρωτογενές όργανο της μαθησιακής διαδικασίας και σκοτεινή επιφάνεια για την εγχάραξη της γνώσης.

Πίσω από κάθε εικαστική εγκατάσταση του ΜτΕ-Χ υποθάλπονται νοητικές διεργασίες, νοήματα και έννοιες, υποθέσεις και ερωτήματα που ο αποδέκτης / παρατηρητής / αναγνώστης οφείλει να ανασυνθέσει/ επανερμηνεύσει σύμφωνα με τις προσωπικές του προσλαμβάνουσες, εμπειρίες και βιώματα όπως στην περίπτωση του εννοιολογικού/ γλωσσικού /κειμενικού μηνύματος.

Dr Κώστας Χρηστίδης

XENISEUM –Μουσείο της Εκπαίδευσης (ΜτΕ-Χ) Πανεπιστημίου Κρήτης

DIMITRAS CHARAMANDAS

Wenn ich in Bewegung bleibe,
bin ich in Bewegung

In meiner Arbeit ist Bewegung zentral. Bereits die Bewegung auf der Karte hilft mir, meinen Standpunkt zu überdenken, mich aus einer Starre zu lösen. Sobald ich beginne, mich zu bewegen, geraten die Dinge ins Wanken, auf eine gute Art. Sobald die Dinge ins Wanken geraten, verlieren sie allmählich ihre feste Form: Durch die Loslösung von Altbekanntem selbst die Form zu verlieren, an einem bestimmten Punkt gar für einen Moment *formlos* zu sein, ist ein Risiko, es braucht Mut. Aber diesen Zustand in der Schwebelage auszuhalten macht es auch möglich, auf neue Formen zu stossen. Das freie Spiel in dem, was uns umgibt, es beginnt mit dem Blick unter die Decke, mit dem Suchen neben ausgetretenen Pfaden. Mit dem Entwickeln eigener Gedanken zu Prozessen und Mechanismen, zur Geschichte und den Mythen, vor dem lediglichen Wiedergeben. Es ist ein schmaler Grad zwischen Orientation und Wagnis, zwischen festem Tritt und Sprung, durch den sich das Unbekannte öffnet.

Der/ Die Betrachterin wird durch die eigene Bewegung, durch das Dazwischentreten zum Teil der Landkarte, ein neues Bild entsteht durch einen Schritt zurück oder das näher Treten. Das grössere Bild, seine Verortung, die Kanten werden fassbar. Es besteht die Gefahr der direkten Spiegelung, aber auch die Möglichkeit, sie zu durchschauen.

DIMITRAS CHARAMANDAS

When I move I move

Movement is central in my work. Already the movement on the map helps me to reconsider my point of view, to free myself from rigidity. As soon as I start moving, things start to unravel, in a good way. And as things start to unravel, they gradually lose their solid form. It is a risk and it takes courage to become shapeless at one point, even for a moment when you lose your own form through letting go of the familiar. But, enduring this state of suspension also makes it possible to come up with new forms. The free play in what surrounds us, begins with looking under the blanket, with searching beside trodden paths. With the development of one's own thoughts on processes and mechanisms, on history and myths, before repeating after. There is a narrow degree between orientation and risk, between a firm step and a jump, through which the unknown opens up.

The viewer becomes part of the map through his or her own movement. A new picture becomes clear by him or her stepping *in between*; by stepping back - or stepping closer. The larger picture, its location, the edges become tangible. There is the danger of direct reflection, but also the possibility to see through it.

When I move I move

Η κίνηση έχει κεντρική θέση στη δουλειά μου. Ακόμη και η κίνηση στο χάρτη με βοηθά να επανεξετάσω την άποψή μου, για να ελευθερωθώ από την ακαμψία. Μόλις αρχίσω να κινούμαι, τα πράγματα αρχίζουν να τρέμουν, με έναν θετικό τρόπο. Μόλις τα πράγματα αρχίσουν να τρέμουν, χάνουν σταδιακά τη στερεά τους υπόσταση. Το να μείνει κανείς για μια στιγμή άμορφος έχει ρίσκο και χρειάζεται θάρρος, ακόμη και αν χάσει τη γνώριμη μορφή του μονάχα για μια στιγμή. Καθώς υπομένουμε, ωστόσο, αυτήν την κατάσταση μετεωρισμού, κάνουμε επίσης δυνατή την εμφάνιση νέων μορφών. Το ελεύθερο παιχνίδι μέσα σε ό,τι μας περιβάλλει ξεκινά με μια ματιά κάτω από την επιφάνεια, με μια αναζήτηση δίπλα σε καλοπατημένα μονοπάτια. Με την εξέλιξη των δικών μας σκέψεων επάνω σε διαδικασίες και μηχανισμούς, στην ιστορία και στους μύθους, πριν ακόμη απο μία απλή απόδοση. Είναι μικρή η απόκλιση ανάμεσα στον σαφή προσανατολισμό και το ενδεχόμενο ρίσκο, ανάμεσα στο σταθερό βήμα και το άλμα, μέσα από το οποίο ξεδιπλώνεται το άγνωστο.

Ο θεατής γίνεται μέσω της δικής του κίνησης στο διάμεσο μέρος του χάρτη, και μια νέα εικόνα δημιουργείται με κάθε βήμα πίσω ή μπρος. Η ευρύτερη εικόνα, η θέση της, τα όρια της γίνονται κατανοητά. Υπάρχει ο κίνδυνος της άμεσης αντανάκλασης, αλλά υπάρχει και η δυνατότητα να δούμε μέσα της.

Wenn jemand das griechische Bildungs- und Beurteilungssystem durchlaufen hat, erinnert er sich sicherlich an die verzweifelten Versuche, jedes Wort eines Textes im Kopf zu behalten, denn, wenn man auch nur eines von diesen Worten verliert, kann man sich an nichts mehr erinnern. Ich war ein Legastheniker (was aber während meiner Schulzeit nie von irgendeinem Lehrer oder Spezialisten diagnostiziert wurde), aber ich merkte mir unwissentlich die Interpunktionspunkte und die Nummerierungen der Seiten richtig.

Das Auswendiglernen von etwas - ein Konzept, das aus Schweizer Sicht wahrscheinlich nicht nachvollzogen werden kann - bezieht sich auf eine irrationale Technik, die darauf abzielt, Texte mechanisch zu memorieren, anstatt die Konzepte kritisch zu verstehen und zu verarbeiten. In der Schweiz wurde diese Lernmethode weitgehend abgeschafft. Aber nicht in Griechenland, der Türkei, China und anderen Ländern. Als Lehrer und besonders beim Theaterspielen versucht ich immer, die Schülerinnen und Schüler zu ermutigen, mit eigenen Worten zu beschreiben, was sie gelesen oder von mir gehört haben. Dies fördert zusätzlich die Diskussion unter den Klassenkameraden, was das aktive Lernen weiter stärkt. Als ich die Statistiken gelesen habe, auf denen Griechenland für seine Innovationsleistung im europäischen Vergleich auf dem letzten Platz stand, war ich nicht überrascht. Das Auswendiglernen hat meine Generation, aber auch die folgende, buchstäblich zerstört, indem jeder kreative und freie Gedanke ausgelöscht wurde. In meiner Arbeit möchte ich diese „Absurdität“ aufzeigen, aber auch die Unfähigkeit eines Systems über das Wesentliche wichtiger Themen und Fragen, die noch unbeantwortet bleiben, vertieft nachzudenken und zu diskutieren.

If someone has gone through the Greek system of education and evaluation certainly remembers the desperate attempts to keep in mind each word of a text because if you lose even one of them, you could not remember any of the following. I was a dissecting student (never diagnosed during the school years by any teacher or specialist) and I unwittingly memorized correctly the punctuation points and the pages numbering. The learning something by heart or by rote is a concept - which cannot be probably comprehend by the Swiss way of thinking - refers to an irrational technique that aims at mechanically memorizing texts instead of critically understanding and processing the concepts. In Switzerland, this learning method has been discouraged. But not in Greece, Turkey, China and other countries. As a teacher and especially in the theatrical play, I always tried to encourage and help the student to describe in his own words what he has read or heard from me, but also promote the discussion with his classmates to further strengthen the energetic learning. When I read the statistics that bring Greece last on the list of European countries for its performance in innovation I did not feel surprised. The learning by rote literally destroyed my generation but also the following one, removing any creative and liberated thought. In my work, I created a video that aims to present this „absurdity“ but also the inability of a system to deepen and talk on the essence of important issues and questions that are unanswered.

Όποιος έχει περάσει από το ελληνικό σύστημα εκπαίδευσης και αξιολόγησης, σίγουρα έχει να θυμάται τις απελπισμένες προσπάθειες να συγκρατήσει στο μυαλό του την κάθε λέξη ενός κειμένου γιατί αν έχανε έστω και μία, δεν θα μπορούσε να θυμηθεί τίποτα από τα παρακάτω. Υπήρξα δυσλεκτικός μαθητής (χωρίς να έχω διαγνωσθεί ποτέ κατά τα σχολικά χρόνια από κανέναν εκπαιδευτικό ή ειδικό) και άθελα μου αποστήθιζα σωστά μόνο τα σημεία στίξης και την αρίθμηση των σελίδων. Η αποστήθιση ή παπαγαλία είναι μία έννοια -που ίσως να μην καταφέρνει να την αφομοιώσει ο Ελβετικός νους- αναφέρεται σε μια παράλογη τεχνική η οποία ως στόχο έχει τη μηχανική απομνημόνευση κειμένων, αντί της κριτικής κατανόησης και επεξεργασίας των εννοιών. Στην Ελβετία αυτή η μέθοδος μάθησης έχει απορριφθεί. Όχι όμως στην Ελλάδα, στην Τουρκία, την Κίνα και πολλές άλλες χώρες. Ως εκπαιδευτικός και πάντα μέσα από το θεατρικό παιχνίδι προσπαθούσα πάντοτε να ενθαρρύνω και να βοηθώ τον μαθητή να περιγράψει με δικά του λόγια αυτά που διάβασε ή αυτά που άκουσε από μένα αλλά και προωθούσα τη συζήτηση με τους συμμαθητές του για να ενδυναμώσω περισσότερο την ενεργητική μάθηση. Όταν διάβασα πως τα στατιστικά στοιχεία φέρνουν την Ελλάδα τελευταία στη λίστα των ευρωπαϊκών χωρών για τις επιδόσεις της στην καινοτομία δεν αισθάνθηκα έκπληξη. Η παπαγαλία κυριολεκτικά καταστρέψε τη γενιά μου αλλά και τις επόμενες αφαιρώντας τους κάθε δημιουργική και απελευθερωμένη σκέψη.

Το έργο μου έχει σκοπό να παρουσιάσει αυτόν τον «παραλογισμό» αλλά και την αδυναμία ενός συστήματος να εμβαθύνει και να μιλήσει επί της ουσίας για σημαντικά θέματα και ερωτήματα που μένουν αναπάντητα.

Mrs. E. Lister

Einer der frühesten Versuche des Fernunterrichts scheint eine Werbung in Boston Gazette im Jahre 1728 zu sein, wo „Caleb Phillips, Lehrer der neuen Methode der Kurzschriften“ nach Schülern suchte, die bereit waren, durch wöchentlichen Unterricht per Post zu lernen.

Im Jahr 1840 wurde der erste Fernlehrgang von Sir Isaac Pitman ins Leben gerufen. Letzterer benutzte ein System des Stenografierens, indem er Postkarten mit Übungen und Rückmeldungen mit den Studenten austauschte.

1843 wurde die Phonographic Correspondence Society gegründet, um diese Korrekturen von Kurzschriften zu übernehmen.

Die „Mutter des amerikanischen Korrespondenzstudiums“ ist Anna Eliot Ticknor, Tochter eines Harvard-Universitätsprofessors. Sie gründete 1873 die in Boston beheimatete „Gesellschaft zur Förderung des Heimstudiums“ und leitete diese bis zu ihrem Tod 1897.

Die Idee des Briefwechsels zwischen Lehrer und Schüler stammte von ihr und die monatliche Korrespondenz mit geführten Lesungen und häufigen Tests bildete einen wesentlichen Teil des personalisierten Unterrichts der Organisation. Obwohl der Lehrplan die „klassische Orientierung“ widerspiegelte, ist es interessant, dass die meisten ihrer Studenten Frauen waren, eine Klientel, die damals erst begann, Zugang zu höherer Bildung zu fordern. Ihr Zweck war es, „unter den Damen die Angewohnheit zu entwickeln, einen Teil jedes Tages auf systematische und gründliche Weise dem Studium zu widmen.“

Quelle: The Evolution of the Character and Practice of Distance Education
Börje Holmberg, Open Learning, Juni 1995, s. 47-53.

One of the earliest attempts of Distance Education seems to be an advertisement in Boston Gazette in 1728 where “Caleb Phillips, Teacher of the New Method of Short Hand” was looking for students who were willing to learn through weekly lessons sent by post. In 1840 the first course of distance learning was created by Sir Isaac Pitman who thought of a system of shorthand teaching by exchanging postcards providing exercises and feedback to the students.

In 1843 the Phonographic Correspondence Society was formed to take over these corrections of shorthand exercises.

The „mother“ of American correspondence study is Anna Eliot Ticknor, daughter of a Harvard University professor, who founded and ran the Boston- based Society to Encourage Study at Home from 1873 until her death in 1897 . The idea of exchanging letters between teacher and student originated with her and monthly correspondence with guided readings and frequent tests formed a vital part of the organization’s personalized instruction. Although the curriculum reflected the „classical orientation“, it is interesting that most of her students were women, a clientele then only beginning to demand access to higher education. Its purpose was „to induce among ladies the habit of devoting some part of every day to study of a systematic and thorough kind.“

Source: The Evolution of the Character and Practice of Distance Education
Börje Holmberg, Open Learning, June 1995, pg. 47-53.

ΜΑΡΙΑ ΓΛΥΚΑ

Μία από τις πρώτες απόπειρες εκπαίδευσης εξ αποστάσεως διαφημίστηκε το 1728, στην εφημερίδα Boston Gazette όταν ο “Caleb Phillips, διδάσκαλος της νέας μεθόδου στενογραφίας” αναζητούσε μαθητές που ήταν πρόθυμοι να διδαχτούν στενογραφία μέσω ταχυδρομείου.

Το 1840 το πρώτο μάθημα διδασκαλίας εξ αποστάσεως δημιουργήθηκε από τον Sir Isaac Pitman ο οποίος σκέφτηκε ένα σύστημα εκμάθησης στενογραφίας με ασκήσεις και σχόλια μέσω ανταλλαγής καρτ-ποστάλ.

Το 1843 ιδρύθηκε το Phonographic Correspondence Society για να αναλάβει διορθώσεις των ασκήσεων στενογραφίας.

Η “μητέρα” των αμερικάνικων σπουδών εξ αποστάσεως ήταν η Anna Eliot Ticknor, κόρη καθηγητή του πανεπιστημίου του Harvard, η οποία ίδρυσε και ηγήθηκε του ιδρύματος Society to Encourage Study at Home με έδρα την Βοστώνη το 1873 ως τον θάνατό της το 1897. Η ιδέα της για την ανταλλαγή επιστολών μεταξύ δασκάλου και μαθητή σε μηνιαία βάση με οδηγίες για διάβασμα και αντίστοιχα τεστ αποτέλεσε το κύριο μέρος της προσωποποιημένης κατάρτισης. Παρά το ότι η διδακτέα ύλη αντανακλούσε μια „κλασική κατεύθυνση“ είναι ενδιαφέρον ότι οι περισσότεροι από τους φοιτητές της ήταν γυναίκες, ένα κοινό που μόλις είχε αρχίσει να απαιτεί πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Σκοπός του προγράμματος ήταν «να προκαλέσει στις κυρίες τη συνήθεια να αφιερώνουν ένα μέρος της ημέρα τους στη συστηματική και διεξοδική μελέτη”.

Πηγή: The Evolution of the Character and Practice of Distance Education, Börje Holmberg, Open Learning, Ιούνιος 1995, σελ. 47-53.

Das Politische in Kunst und Schule

Kunst ist immer politisch! Wie vermeidet man die Überwältigung der in Freiheit zu schulenden Schüler und Schülerinnen bei ihrer Meinungsbildung im Bereich des Politischen und der politischen Kunst? Auf der anderen Seite besteht für Lehrer und Lehrerinnen in den Fächern Kunst und Politische Weltkunde auch die Gefahr, bei zu starker Zurückhaltung die Schüler und Schülerinnen sich selbst zu überlassen. Die Bundeszentrale für politische Bildung (BpB) in Deutschland hat 1976 für alle Lehrer und Lehrerinnen, die im Bereich der politischen Bildung tätig sind, die Grundlage des „Beutelsbacher Konsenses“ gelegt. Dieser Minimalkonsens aller in der politischen Bildung tätigen Lehrer und Lehrerinnen gilt bis heute und gibt vor, dass:

1. Schüler und Schülerinnen nicht in Ihrer Meinungsbildung überwältigt werden dürfen durch die Meinung von Lehrer und Lehrerinnen;
2. Kontroversen der Politik und der Wissenschaft auch als solche in den Unterricht gelangen müssen und nicht vorweg tendieren dürfen
3. Die Schüler und Schülerinnen durch das Unterrichtsgeschehen und den inhaltlichen Stoff zur eigenen Willensbildung und Entscheidungsfindung angeregt werden.

Natürlich sind alle in der Gesellschaft vorhandenen Kontroversen, die weder von der Wissenschaft noch von der Politik behandelt werden, von allen Lehrern und Lehrerinnen im Unterrichtsgeschehen näher zu prüfen, ggf. einzuschränken und evtl. auch zu sanktionieren, wenn die freiheitlich-rechtliche Grundordnung, genauer die Grund- und Menschenrechte anderer Menschen, infrage gestellt oder sogar verletzt werden. Auch als Kunstlehrerin und Bildende Künstlerin ist die Gradwanderung zwischen der Beharrung auf richtigen und wichtigen Standpunkten und der Gefahr von Überwältigung anderer durch den eigenen politischen Diskurs/Duktus/Pinselstrich auszuhalten!

The political in art and school

Art is always political! How might overcoming the freedom of students in shaping their views on politic and political art be avoided? On the other hand, there is also the risk for teachers in the arts and political science to abandon the highly introvert pupils at their fate. The Federal Center for Civic Education (BpB) in Germany laid the foundation for the „Beutelsbach Consensus“ in 1976 for all teachers working in the field of political education. This minimum consensus among teachers and educators applies to this day and states that:

1. Pupils should not be overwhelmed in the formation of their own opinion by the opinion of teachers;
2. Conflicts in politics and science must enter the classroom as such and not to influence in advance
3. Pupils should be supported by the teaching process and the essence of its content for shaping their own opinion and for their decision-making.

Of course, all existing conflicts in society that are treated neither by science nor politics should be examined closely by all teachers within the school environment, in order to restrict and also possibly also sanction them, if the basic constitutional regulation of freedom and open society, or more specifically the fundamental human rights, is questioned or even violated. Even as a teacher of art and visual artist, I need to balance between the insistence on correct and important views and the risk of overruling others through personal political speech / style / stroke!

ΑΣΠΑΣΙΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ

Το πολιτικό στην τέχνη και το σχολείο

Η τέχνη είναι πάντα πολιτική! Πώς μπορούμε να αποφύγουμε την υπέρβαση της ελευθερίας των μαθητών στη διαμόρφωση της άποψης τους στον τομέα της πολιτικής και πολιτικής τέχνης; Από την άλλη πλευρά, υπάρχει επίσης ο κίνδυνος για τους εκπαιδευτικούς στους τομείς της τέχνης και των πολιτικών επιστημών να αφήνουν τους υπερβολικά ντροπαλούς μαθητές στην τύχη τους. Το Ομοσπονδιακό Κέντρο Πολιτικής Εκπαίδευσης (BrB) στη Γερμανία έθεσε τα θεμέλια για τη „Συναίνεση Beutelsbach“ το 1976 για όλους τους εκπαιδευτικούς που εργάζονται στον τομέα της πολιτικής εκπαίδευσης.

Αυτή η ελάχιστη συναίνεση μεταξύ δασκάλων και εκπαιδευτικών ισχύει και μέχρι και σήμερα και δηλώνει ότι:

1. Οι μαθητές δεν πρέπει να καταβάλλονται στη διαμόρφωση της γνώμης τους από τη γνώμη του εκπαιδευτικού.
2. Συγκρούσεις της πολιτικής και την επιστήμης πρέπει να εισέρχονται ως τέτοιες στην τάξη και να μην επηρεάζουν εκ των προτέρων.
3. Οι μαθητές θα πρέπει να υποστηρίζονται από τη διαδικασία της διδασκαλίας και την ουσία του περιεχομένου της για τη δημιουργία της δικής τους γνώμης και τη λήψη αποφάσεων.

Φυσικά, όλες οι υπάρχουσες διαμάχες στην κοινωνία που δεν αντιμετωπίζονται ούτε από την επιστήμη ούτε από την πολιτική, χρειάζεται να εξεταστούν πιο προσεκτικά από όλους τους δασκάλους στο σχολικό περιβάλλον, ώστε πιθανόν περιοριστούν και ενδεχομένως να επιβληθούν κυρώσεις, εάν ο βασικός συντακτικός κανονισμός της ελευθερίας και της ανοιχτής κοινωνίας, ή πιο συγκεκριμένα τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα άλλων ανθρώπων αμφισβητούνται ή και παραβιάζονται.

Ακόμη και ως δασκάλα τέχνης και εικαστικός, χρειάζεται να εξισορροπώ μεταξύ της εμμονής για σωστές και σημαντικές απόψεις και στον κίνδυνο εξουσιασμού άλλων μέσα από το προσωπικό πολιτικό λόγο / στυλ / πινελιά!

DIMITRIS RENTOUMIS

Es waren fünfunddreißig schwarze Punkte am Himmel. Sie erschienen gleichzeitig, als wir das Buch zu lesen begannen. Die Punkte kamen zum Vorschein, kurz nachdem das erste Wort laut ausgesprochen worden war. Sie schwebten über unseren Köpfen. Das war mein eigener Platz. Ich riss den Himmel etwas auf, indem ich langsam mit dem Finger nach unten fuhr. Bald platzierten alle ihre Finger in ihre Punkte und taten dasselbe. Jetzt wurde der Himmel mit schwarzen Narben verziert. Wir haben eine Konstellation von Narben geschaffen.

An diesem Tag versammelten wir uns mit einer Kopie des Buches in unseren Händen. Wir sollten das Buch nach dem Studium so intakt wie möglich zurückgeben. Die Idee war, dass wir uns irgendwann einen Auszug aus dem Buch einprägen würden, indem wir es mehrmals vorlesen. Das Buch gehörte uns nicht, aber wir hatten die Möglichkeit, uns die Wörter einzuprägen, was ein Geschenk war, das wir schätzen sollten. Wir sagten, dass es nichts anderes gäbe, das es wert wäre zu besitzen, als Wissen. Wir wiederholten, dass es keine andere Eigenschaft gab, die es wert wäre zu besitzen, als Wissen.

DIMITRIS RENTOUMIS

There were many black dots in the sky. They appeared simultaneously as we started reading the book. We noticed the dots hovering above our heads just after the first word was spoken out loudly. I raised my hand and pushed my index inside one of the spots. That was my own spot. I ripped the sky a bit by moving my finger down slowly. Soon, everybody placed their fingers inside their spots and did the same. Now the sky was decorated with black scars. We created a constellation of scars.

That day, we gathered together with a copy of the book in our hands. We were supposed to return it as intact as possible. The idea was that we would eventually memorize an excerpt from the book by reading it out loud several times. The book did not belong to us but we would have the chance to memorize one of its paragraphs. That was a gift to be appreciated. We said that there was no property worth having other than knowledge. We repeated that there was no property worth having other than knowledge.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΝΤΟΥΜΗΣ

Υπήρχαν πολλά μαύρα σημάδια στον ουρανό. Εμφανίστηκαν ταυτόχρονα όταν αρχίσαμε να διαβάζουμε από το βιβλίο. Είδαμε τα σημάδια να κρέμονται πάνω από τα κεφάλια μας μόλις ειπώθηκε η πρώτη λέξη δυνατά. Σήκωσα το χέρι μου και έχωσα το δάχτυλο μου μέσα σε ένα από τα σημάδια. Αυτό ήταν το δικό μου. Έσκισα λίγο τον ουρανό πιέζοντας σιγά το δάχτυλο μου προς τα κάτω. Σύντομα, όλοι έβαλαν τα δάχτυλα τους μέσα στα σημάδια και έκαναν το ίδιο. Τώρα ο ουρανός ήταν διακοσμημένος με μαύρες ουλές. Φτιάξαμε έναν σχηματισμό από ουλές.

Εκείνη την ημέρα μαζευτήκαμε με ένα αντίγραφο του βιβλίου στα χέρια μας. Θα έπρεπε να το επιστρέψουμε όσο το δυνατόν πιο άθικτο. Η ιδέα ήταν πως στο τέλος θα είχαμε μάθει ένα απόσπασμα από το βιβλίο διαβάζοντας το αρκετές φορές δυνατά. Αν και το βιβλίο δεν ήταν δικό μας, θα είχαμε τη ευκαιρία να αποστηθίσουμε μια παράγραφο του. Αυτό ήταν ένα δώρο που έπρεπε να εκτιμηθεί. Είπαμε πως δεν υπάρχει άλλη περιουσία που θα άξιζε να έχουμε πέρα από την γνώση. Είπαμε, ξανά, πως δεν υπάρχει άλλη περιουσία που θα άξιζε να έχουμε πέρα από την γνώση.

TASSOS TATAROGLOU

Broken

Lärm

hey, du! runter!

Er hat es nicht mehr geschafft

er hat die 2 zu kalligrafisch geschrieben

Aufzeichnung

Mehrsilbiges Wort,

vielleicht Herumtreiberei,

Slap, halt's Maul. Weg!

Eh, wir haben es vergessen

Heute gehen wir nicht zu Exkursion ... wegen Prüfungsmaterial...

Bemüht dich jetzt! Wenn du erwachsen wirst, wirst du glücklich sein

Mir ist es scheiss egal

Pass auf

- aber die Katzen bumsen miteinander auf dem Dach

$45 \times 2 = 90$

Entschuldigung, falsch!

Lass sie ... sie werden verlieren

Gewalt

Lächerlichmachen

Wieder falsch

Mit „Liebe“

TASSOS TATAROGLU

Broken

Noise
hey, you! Down!
He didn't make it
He wrote 2 too calligraphically
Excellence
Three-syllable word, proparoxytone
maybe, guttersnipe
Slap, you shut up. Blow through
Eh, we forgot it
Today we are not going for excursion... the examinable material...
Work hard now! When you grow up you will be happy
I don't give a shit
Watch out
- but the cats are humping on the roof across
 $45 \times 2 = 90$
Sorry, wrong!
Forget them ... they will lose
Violence
Ridicule
Wrong again
With "love"

ΤΑΣΟΣ ΤΑΤΑΡΟΓΛΟΥ

Broken

Θόρυβος
έ, εσύ! κάτω!
Αυτός δεν πρόλαβε
έκανε το 2 πολύ καλλιγραφικό
Αριστεία
Λέξη τετρασύλλαβη, παροξύτονη
ίσως, αλητεία
Σλαπ, σκάσε εσύ. Μπούλο
Εμ, το ξεχάσαμε
Σήμερα δεν πάμε εκδρομή... η ύλη...
Προσπάθησε τώρα! Όταν θα μεγαλώσεις θα είσαι ευτυχιμένος
Χέστηκα
Πρόσεχε
-Μα οι γάτες πηδιώνται στην απέναντι ταράτσα
 $45 \times 2 = 90$
Συγνώμη, λάθος!
Άσε... αυτοί θα χάσουν
Βία
Γελοιοποίηση
Πάλι λάθος
Με «αγάπη»

Schon bei der Geburt haben wir fast alle Neuronen, die wir für den Rest unseres Lebens brauchen, obwohl unser Gehirn erst 25% der Grösse seines ausgewachsenen Zustandes im Erwachsenenalter hat. Wenn wir in den Kindergarten gehen, hat unser Gehirn fast seine volle Größe erreicht, aber seine Entwicklung hört erst auf, wenn wir 20 Jahre alt sind.

Allerdings hört unser Gehirn niemals auf sich zu verändern.

Zu Beginn unseres Lebens bilden wir Synapsen schneller als in unserem ganzen späteren Leben. Tatsächlich produzieren wir in der Kindheit weit mehr Synapsen, als wir brauchen und dies ermöglicht uns, viel schneller zu lernen als Erwachsene.

Je häufiger eine Synapse verwendet wird, um eine Bewegung zu üben oder eine Idee zu entwickeln, desto stärker wird sie. Dies bedeutet, dass die Synapsen, die oft verwendet werden, wie z.B. Sprechen und Gehen, seit unserer Kindheit in unserem Gehirn verankert sind, während das, was vernachlässigt wurde, verschwunden ist.

All diese Schulbücher. All diese Informationen. Alles, was wir gelernt und dann vergessen haben, liegt irgendwo versteckt zwischen inaktiven Synapsen des Gehirns. Und vielleicht, wenn wir sie auftauen und schmelzen lassen, könnten sie etwas Neues erzeugen.

Sie könnten wieder in etwas Lebendiges verwandelt werden.

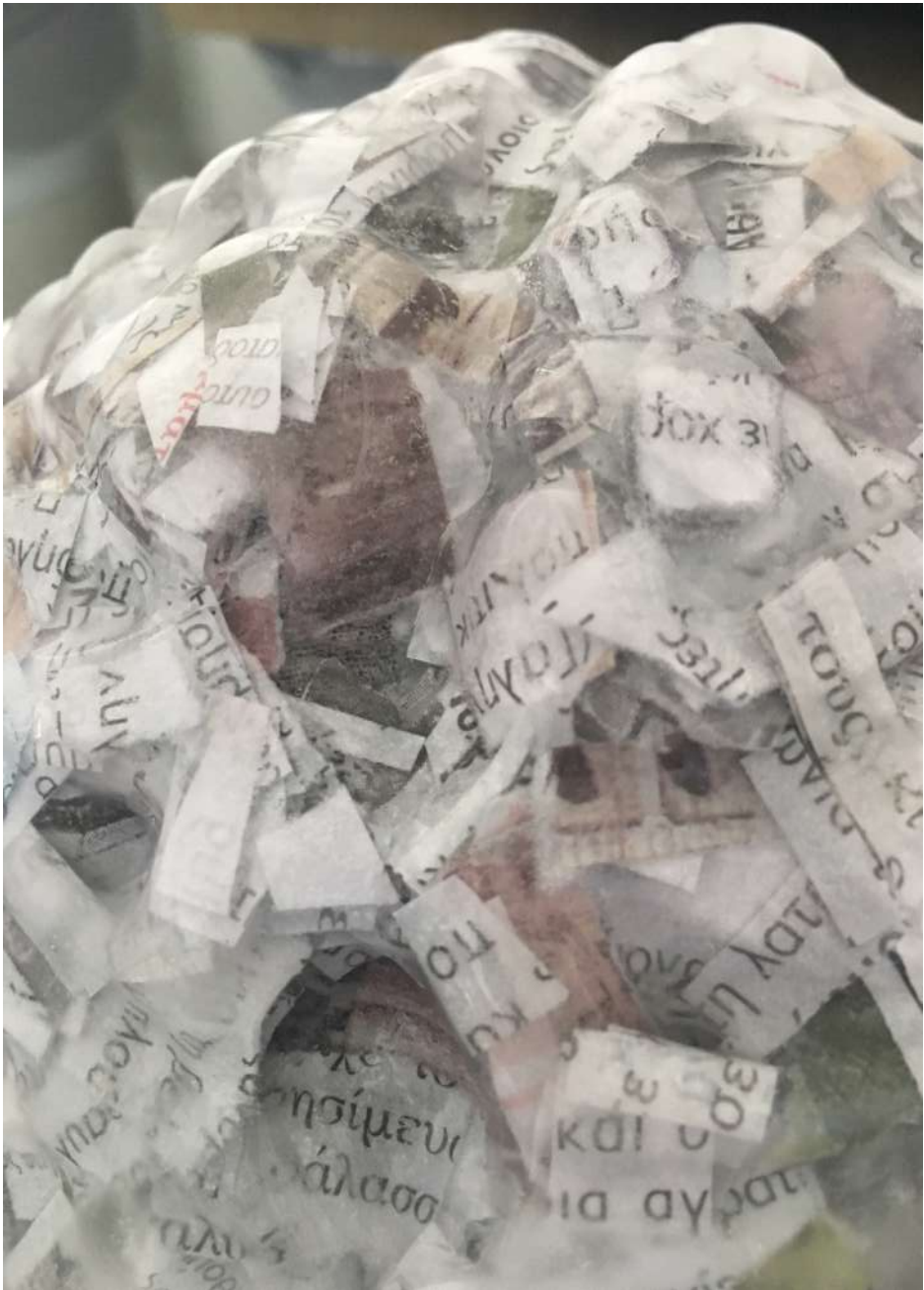
At birth, we already have nearly all the neurons we need for the rest of our lives, even though our brain is still only 25% of its size in our adult life. When we go to kindergarten, our brain has almost reached its full size, but its development does not stop until we are 20 years old. But even later our brain never stops changing.

At the beginning of our lives we form synapses at a faster pace than ever in our lives. In fact, we produce far more synapses than we need and this allows us to learn anything much faster than adults.

The more often a synapsis is used, in order to practice a movement or conceive an idea, the stronger it becomes. This means that those synapses often used, such as speech and walking, are rooted in our brains while children, and can not be neglected.

All those school books. All this information. All that we have learned and then forgot, they are hidden somewhere, between inactive brain synapses. And maybe so, if we let them thaw and melt, they might become fertilizer for something new.

They may be transformed into something alive again.

Κατά τη γέννηση μας διαθέτουμε ήδη το σύνολο σχεδόν των νευρώνων που μας χρειάζονται για όλο το υπόλοιπο της ζωής μας, παρόλο που ο εγκέφαλός μας είναι ακόμη μονάχα στο 25% του μεγέθους του κατά την ενήλικη ζωή μας. Όταν πάμε στο νηπιαγωγείο, ο εγκέφαλος μας έχει φθάσει σχεδόν στο πλήρες μέγεθος του, αλλά η ανάπτυξη του δεν σταματά παρά στα 20 μας χρόνια.

Αλλά και αργότερα ακόμη ο εγκέφαλος μας δεν σταματά ποτέ να αλλάζει.

Στην αρχή της ζωής μας σχηματίζουμε συνάψεις με ταχύτερο ρυθμό από οποτεδήποτε άλλοτε στην ζωή μας. Στην πραγματικότητα παράγουμε πολύ περισσότερες συνάψεις από όσες χρειάζονται και αυτό μας επιτρέπει να μαθαίνουμε οτιδήποτε πολύ πιο γρήγορα από ότι ως ενήλικες.

Όσο συχνότερα χρησιμοποιείται μια σύναψη για να ασκήσουμε μια πράξη ή να συλλάβουμε μια ιδέα, τόσο αυτή η σύναψη γίνεται ισχυρότερη. Αυτό σημαίνει πως ότι χρησιμοποιείται συχνά, όπως η ομιλία και το περπάτημα, παραμένουν ριζωμένα στον εγκέφαλό μας απο παιδιά, ενώ ότι παραμελείται εξαφανίζεται.

Όλα τα σχολικά βιβλία. Όλες αυτές οι πληροφορίες. Όλα όσα μάθαμε και μετά ξεχάσαμε, είναι κρυμμένα κάπου, ανάμεσα σε ανενεργές εγκεφαλικές συνάψεις. Και ίσως έτσι, αν τα αφήσουμε να ξεπαγώσουν και να λιώσουν, ίσως να μπορέσουν να γίνουν τροφή για κάτι καινούργιο. Ίσως να μπορέσουν να μεταμορφωθούν ξανά σε κάτι ζωντανό.

VASSILIS VLASTARAS

art
schools
kill
art

Dee Ai Wy war aus Südkorea.

Mitte der 80er-Jahre in Athen haben wir uns in der ASFA als Mitstudierende getroffen. 1985 nahm Dee am Wettbewerb der ASFA für die grafische Gestaltung eines Buches für Studenten teil. Er hat versagt.

Ein paar Tage nach den Ergebnissen überreichte er mir die Mock-ups des Wettbewerbs als Erinnerung und reiste in seine Heimat ab. Er hat nie seinen Abschluss gemacht. Er reiste nach Amerika und China, wo er sich als Künstler hervorgetan hat. Er ist in einem See in seiner Heimat bei seinem Lieblingshobby, dem Fischen, ertrunken.

Die Arbeit gehört zur Sammlung von Vassilis Vlastaras.

VASSILIS VLASTARAS

art
schools
kill
art

Dee Ai Wy was from South Korea.

We met in Athens, in ASFA, fellow students in the mid-1980s.

In 1985 Dee took part in ASFA's competition for the graphic design of a book for students. He failed.

A few days after the results, he handed me the mock-ups of the contest as a memento and departed for his homeland. He never got his degree. He traveled to America and China where he excelled as an artist. He was drowned in a lake in his homeland during his favorite hobby, fishing.

The work belongs to the collection of Vassilis Vlastaras.

ΚΑΝΟΝΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΡΤΦΟΛΙΟ

Ένα εγχειρίδιο για την κατασκευή
του βιογραφικού και του portfolio του καλλιτέχνη

Μεταφρασμένο από το πρωτότυπο της σχολής Μπουάζ των Παρισίων

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
1985

ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΛΑΣΤΑΡΑΣ

art

schools

kill

art

Ο Dee Ai Wy ήταν από τη Νότια Κορέα.

Βρεθήκαμε στην Αθήνα, στην ΑΣΚΤ, συμφοιτητές στα μέσα της δεκαετίας του '80.

Το 1985 ο Dee πήρε μέρος σε ένα διαγωνισμό της ΑΣΚΤ για την σχεδιασμό της έκδοσης ενός βιβλίου για τους σπουδαστές. Απέτυχε.

Λίγες μέρες μετά τα αποτελέσματα, μου παρέδωσε τις μακέτες του διαγωνισμού ως ενθύμιο και αναχώρησε για την πατρίδα του. Δεν πήρε ποτέ το πτυχίο του. Ταξίδεψε στην Αμερική και στην Κίνα όπου διέπρεψε ως καλλιτέχνης. Πνίγηκε σε μία λίμνη της πατρίδας του κατά τη διάρκεια του αγαπημένου του χόμπι, το ψάρεμα.

Το έργο ανήκει στη συλλογή του Βασίλη Βλασταρά.

blind date

Paulo Freire argumentiert in seiner *Pädagogik der Unterdrückten*: „Bildung ist entweder ein Instrument, das dazu dient, die Integration der jüngeren Generation in die Logik des gegenwärtigen Systems zu erleichtern oder sie wird zur Praxis der Freiheit, das Mittel, mit dem Männer und Frauen kritisch und kreativ mit der Realität umgehen und entdecken, wie sie an der Transformation ihrer Welt teilhaben können.“

Wie stellen wir uns eine Welt vor, die – und die nicht – auf vermittelten Erinnerungen und Imaginärem basiert, wie wir es in der Schule gelernt oder in Büchern gelesen, in Filmen oder im Internet gesehen haben?

Wie kommunizieren wir mit unseren unbekanntem Lehrern und Schülern und wie vergeben wir ihnen?

Wie kommen unsere Realitäten zu einer integrativen Welt zusammen?

Was geschieht, wenn wir das „Andere“ kennen lernen, das uns in seine eigene Welt führt und unsere vorgefasste Meinungen umkippt, vertieft und vielleicht einen Bruch verursacht, besonders wenn wir mit der Erfahrung des Austauschs die Heimat teilen, die wir „Wissen“ nennen?

Wie können wir einen generationsübergreifenden Lernprozess mit dem Bewusstsein der Privilegien von Geschlecht, Rasse und Klasse eröffnen?

blind date

Paulo Freire in his *Pedagogy of the Oppressed* argues that “education either functions as an instrument which is used to facilitate integration of the younger generation into the logic of the present system or it becomes the practice of freedom, the means by which men and women deal critically and creatively with reality and discover how to participate in the transformation of their world.”

How do we envision a world that is - and is not - based on mediated memories and imaginaries as we have been taught in school, or have we read in books, seen in movies or internet?

How do we co-municate and for-give with our unknown teachers and students? How do our realities come together to form an inclusive world?

What happens when we get to know the „Other“, who guides us in their own world, and overturns, deepens and perhaps create a rupture in our preconceptions, specially when they share with a exchanging experience the home we call „knowledge“?

How can we open up an intergenerational learning process with consciousness of the privileges of gender, race and class?

blind date

Ο Πάουλο Φρέιρε στην *Αγωγή του Καταπιεζομένου* επιχειρηματολογεί ότι «η μόρφωση είτε λειτουργεί σαν ένα εργαλείο ενσωμάτωσης της νεαρότερης γενιάς στην λογική του παρόντος συστήματος ή γίνεται πρακτική ελευθερίας, το μέσο με το οποίο οι άνθρωποι ερμηνεύουν με κριτική σκέψη και δημιουργικότητα την πραγματικότητα και ανακαλύπτουν πως να συμμετέχουν στην μεταμόρφωση του κόσμου τους.»

Πώς οραματιζόμαστε ένα κόσμο που είναι - και δεν είναι - βασισμένος σε διαμεσολαβημένες μνήμες και φαντασιώσεις όπως έχουμε διδαχθεί στο σχολείο, ή έχουμε διαβάσει σε βιβλία, βλέπουμε σε ταινίες ή στην τηλεόραση;

Πώς συν-ομιλούμε και συν-χωρούμε με τους αγνώστους δασκάλους και μαθητές μας? Πώς έρχονται οι πραγματικότητές μας να συναντηθούν για να συγκροτήσουν ένα κόσμο ευρύχωρο;

Πώς όταν γνωρίζουμε μία «Άλλη/ο/ους» που μας ξεναγεί στον δικό της κόσμο ανατρέπει, εμβαθύνει και ίσως διαρρηγνύει τις προκαταλήψεις μας ειδικά όταν μοιράζονται με μια ανταλλακτική εμπειρία την οικία που ονομάζουμε «γνώση»;

LIST OF WORKS AND IMPRESSIONS

KATHRIN SIEGRIST

Brain After, 2018

Charcoal

125 x 75 cm

MAPPING TISSUE - RELICS FROM A WORKSHOP

Remainings, 2018

Leonie Vogt, Hannah Pfalzgraf, Melanie Schwarz, Julia Martin, Sonja Periclés, Martha Kapfhammer, Kathrin Siegrist, Sabrina Fässler

Protective overall and found objects

220 x 140 cm

XENISEUM - MUSEUM OF EDUCATION

Blank Religionism, 2018

Wooden cross, flatscreen, textile, saw, rope, pencils

270 x 400 cm

Video

3'11" in loop

ASPASIA KRYSTALLA

Gefangen, 2017

Ink on paper

29.7 x 42 cm

YOTA TSOTRA

As we melt, we grow, 2018

Paper, water, seeds, soil, glass cabinet, freezer

50 x 50 x 150 m

PANOS CHASAPIS
Memorization - Distance - Absence, 2018
Two flatscreens
Video
3'08" in loop

MARIA GLYKA
Survival lessons, 2018
Digital prints
42 x 59,4 cm and 59.4 x 84.1 cm

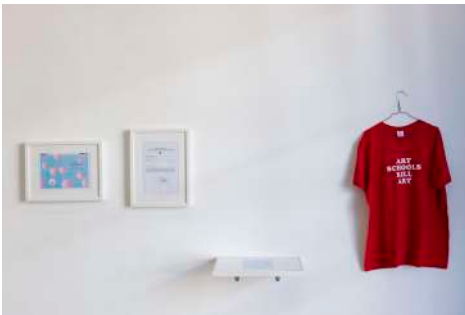
DIMITRIS RENTOUMIS
Recurrence, 2018
35 children's drawings on A4 papers
overpainted and
reworked and text

DIMITRA CHARAMANDAS
When I move, I move, 2018
Oil on cotton and mirror
145 x 200 and 50 x 70 cm

TASSOS TATAROGLOU
Broken, 2018
 Headphones, chair
 Sound
 13'32" in loop

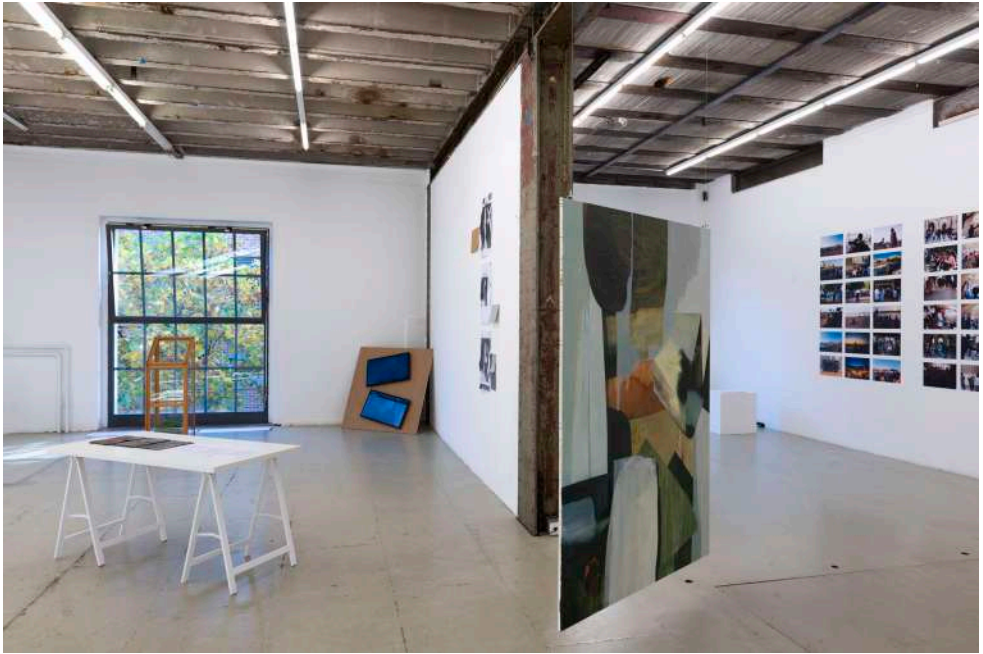
VASSILIS VLASTARAS
art schools kill art, 1985
 Dee Ai Wy (1953 – 2008)
 Shelf with the demo of the book, t-shirt,
 letter of the
 rector of the Athens School of Fine Arts,
 proof of the
 cover of the book
 courtesy of vassilis vlastaras

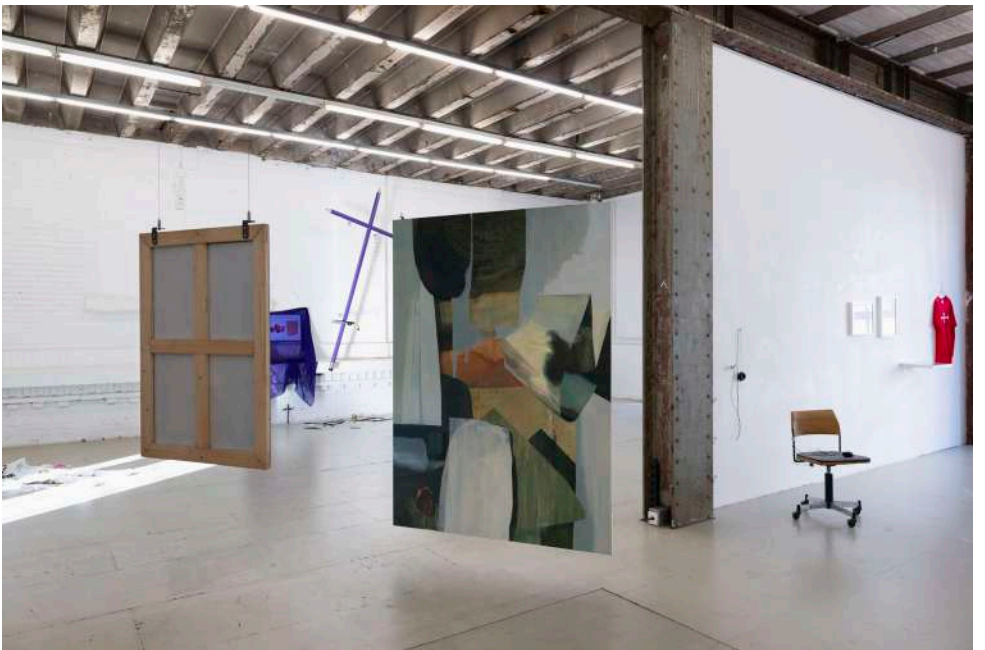

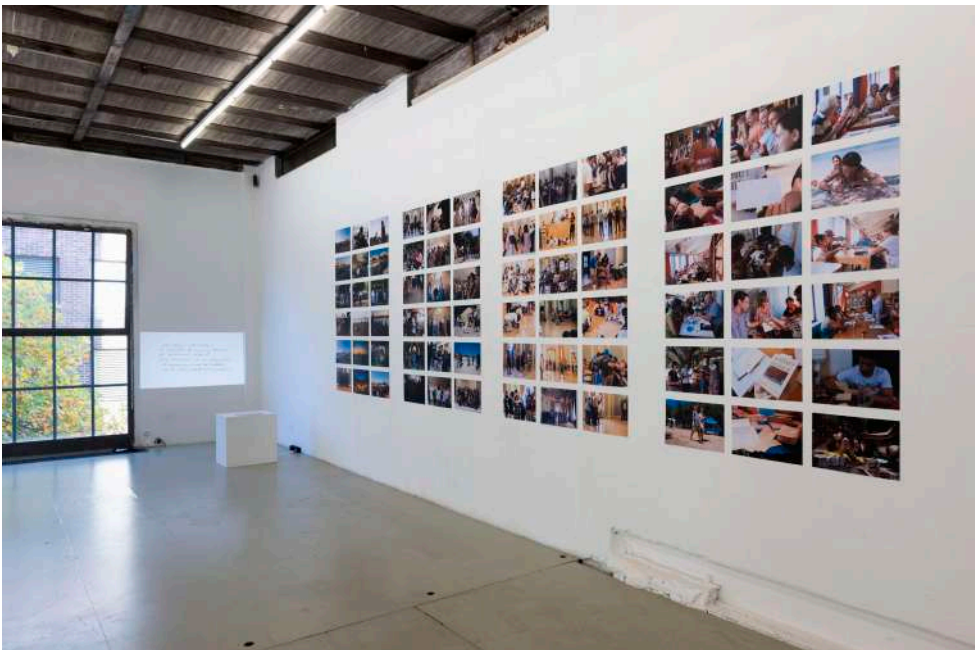
ADONIS VOLANAKIS
The pedagogy of the oppressed, 2018
 Video
 4'00" in loop

ADONIS VOLANAKIS
Blind Date, On going
 Installation
 Dimensions variable

SHORT BIOGRAPHIES

DIMITRA CHARAMANDAS

*1988 is a Swiss Greek visual artist, born and raised in Solothurn, Switzerland.

She graduated from Lucerne University of Applied Sciences and Arts in 2013.

Currently she lives and works in Switzerland and Greece.

Dimitra Charamandas` works combine the attentive observation of society with intuitive painting, and tell stories which rarely take forms of definitive statements, but rather stay open to interpretation. In her visual work she explores the space between figuration and abstraction. What draws her attention is the hidden, the unsaid, the left open gap. For her projects she often does research en route, writing and drawing, collecting pictures and filming. She develops her works at the interface of these media and in the correlation of text and images. A misunderstanding, a word, a place, a claim, a mistake can form the starting point for a new work.

www.charamandas.com

PANOS CHASAPIS

Panos Chassapis lives and works in Amsterdam and Basel as a photographer and teacher. He studied theater and acting in Athens and worked in schools in Greece and Switzerland.

He taught play and literature and mainly applied educational methods that place greater emphasis on activities that engage in the psychomotority of students by creating a system for children living abroad aiming at the proper learning of the Greek language through the course of poetry and poetry fairy tale. He believes that the problem of frozen education is global and that the only way to guide pupils to an ideal road to schools is compulsory psychotherapeutic programs for educators and parents.

www.instagram.com/rufus_airlines

rufusairlines.com

MARIA GLYKA

Maria Glyka has studied at the Slade School of Fine Art, UCL, in the Athens School of Fine Arts and at the Vakalo Art and Design College. In her work, she brings together external and internal spaces playing with the boundaries of painting, installation and structures made out of paper and cardboard. She investigates everyday characters from urban space which then connects with inner spaces, used objects and fictional memories. She projects images on their surface being interested on the creation of parallel actions, sounds, images, direct and indirect associations through this process.

She has exhibited her work and taken part in many residencies internationally. She is currently teaching contemporary art practice at the Slade Summer School, UCL and Art and Design as an accredited lecturer of the university of Derby in the Vakalo Art and

Design College, Athens

www.mariaglyka.com

ASPASIA KRYSTALLA

Aspasia Krystallá was born in Athens, Greece in 1979.

She studied social work in Athens and subsequently, from 2002-2007 she studied painting at the Athens Academy of Fine Arts (ASFA). She has lived in Berlin since 2008, but has maintained her links to Athens and is represented in several collections there. She has participated in numerous exhibitions in Greece and abroad. In 2017 and 2018 she participated in the Drawing Now art fair in Paris with the Bentana Pinel Gallery. In 2016 her solo exhibition took place in the Herold Gallery in Bremen. 2015 Aspasia Krystallá was exhibiting her works at the Cristine Knauber Gallery in Berlin. In addition, numerous works can be found in the collection of the Museum Frissiras (Athens) as well as in other private collections all over Europe.

Aspasia Krystalla studied painting but has developed a taste for drawing. Her ink drawings are mostly in black and white. They are precise representations of reality and beyond - her works have a strong surreal component. This seems even stronger, precisely because her drawings are so accurate and partially realistic.

www.aspasiakrystalla.de

DIMITRIS RENTOUMIS

Dimitris Rentoumis (b.1980) is a visual artist based in Greece and the Netherlands. In his practice, Rentoumis examines specific aspects of drawing, sculpture and the moving image in close relation to notions such as materiality, vulnerability, and ephemerality. He is creating series of double-sided drawings, large sculptural installations, and abstract video projections while he has experimented with writing on the side of his studio works. He studied painting in Athens School of Fine Arts and he completed his master degree in the Netherlands. He is also a Van Eyck alumnus (2016-2017) and additionally, he has worked as an art educator the previous years.

dimitrisrentoumis.tumblr.com

KATHRIN SIGRIEST

Kathrin Siegrist *1984, is an artist, researcher and art educator based in Basel, CH. She is co-founder of Louise Guerra (2013-2017) and Louise Guerra Archive (2018) and is teaching at the art school Basel, Institut LGK, HGK FHNW.

www.kathrinsiegrist.com, www.louiseguerra.ch, archive.louiseguerra.ch.

TASSOS TATAROGLOU

Tassos Tataroglou (aka KAME) was born in 1985 in Greece, where he studied trumpet, musicology, composition and pedagogy. Since 2013 lives in Basel where he attended the master in free improvisation in the Hochschule für Musik Basel with Fred Frith and Alfred Zimmerlin. Interested in the timbre of the sound and its development, he built during his masters the Microtone-Duplex trumpet, an instrument which combines elements of the brass construction from the Renaissance until today. The result of his research on this trumpet is the main material for his experiments. He works with music ensembles, presents solo works, and enjoys transdisciplinary projects with music, video, painting, dance and theater.
incounterpoint.info

YOTA TSOTRA

Yota Tsotra * 1975, Patras, Greece, completed her studies in Mechanical Engineering in Greece and Germany with a PhD degree in 2004 and she received a Master Degree in Fine Arts from the Art Institute in Basel in 2016. She works with a variety of media to explore the overall process of life, the connections between the atoms, components and beings, the energy required to break these relationships and the potential of a new perspective after the breakage. Research is an important part of her work, while the transactional practice of art, science and philosophy is her main concern and focus. Besides her own artistic practice, she has been developing parallel curatorial activities. Some examples are the curatorial collective “tales my mother never told me“ / off-space “Artachment” in 2013, the co-curation with Angela Cerullo and Giorgio Bloch of the Swiss participation at the “RE-culture III – International Visual Art Festival” in Patras, Greece, supported by ProHelvetia and a joint collaboration between artists and scientists in FHNW under the project “Serendipity“.
www.yotatsotra.com

VASSILIS VLASTARAS

Vassilis Vlastaras is a visual artist and professor at the Athens School of Fine Arts based in Athens, Greece. His interest in public and private memory led him to the archive, using reports and journalistic sources from media practices that often highlight forms of documentation, narrative and focus, to broaden his artistic research. Statistical surveys, public records, social criticism, and surveys of economic and cultural operation mark the beginning of many of his activities, forming his personal viewpoint in his practice as an artist. In his visual practice he creates large-scale site-specific installations, and he experiments with various media in painting, drawing, photography, video, realtime video and sound performances, and computer interactive installations. His artistic practice examines the relationship between artwork and urban space, the notion of the ephemeral, and the interrelation between spatial movement, material and sound.
www.vlastaras.com

ADONIS VOLANAKIS

Adonis Volanakis was born in Athens, 1976. Adonis studied at University of Arts London, Wimbledon College of Art/ BA (Hons), Central Saint Martins College of Art & Design/ MA and Aalto University in Helsinki. His practice is the interchanging amalgam of blind dates and aesthetics, poetry and politics, visual and performing arts, public and indoor spaces. Adonis creates installations and performances, instigates collaborative platforms and exhibitions, as well as he designs and/or directs dance, theatre and opera. Adonis has created performances / installations in the USA at Dixon's Place and Kimmel Galleries; in the UK at the Royal Opera house- Covent Garden, National Theatre; in Switzerland at the Archeological Museum of Basel; in Georgia at the History Museum of Tbilisi; in Greece in DOCUMENTA 14/ Parliament of Bodies, European Cultural Centre of Delphi, Athens Festival, Stavros Niarchos Foundation Cultural Centre, Macedonian Museum of Contemporary Art, Museum of Contemporary Art of Crete, National Theatre, Greek National Opera; and in Canada, Czech Republic, Austria, Italy and Finland. Foundations that support his work Fulbright, A.S.Onassis, London Institute, Arts and Humanities Research Board/UK, B&E Goulondris, Propondis and Leventis. He has taught in Tisch School of Arts / New York University, École nationale supérieure des Arts Décoratifs/ ÉnsAD –Paris, and in Greece: Athens Conservatoire, University of Patras and University of Peloponnese.
www.adonismvolanakis.com

DR.KUCKUCKS LABRADOR

We are an artist-curator-collective operating together since 2012. The regional network and mutual solidarity are important to us because artists grow together. Our goal is to break up hardened structures and at the same time take new, productive paths, such as the meeting of Basel's art-related project spaces, Σ (sum). Or the cuckoo's nest, our international residency project.

We are: Yolanda E. Natsch, Lysann König, Chris Hunter, Raphael Stucky, Sara&Natascha.
www.drkuckuckslabrador.ch
www.facebook.com/kuckucks.labrador

ANTHONY HOURDAKIS

Anthony Hourdakis is a professor at the University of Crete, Greece. He graduated from the Faculty of Letters of the University of Crete and obtained his MA and Ph.D. from the Sorbonne University, Paris, France. He is a Distinguished Visiting Professor of Zhengzhou University (China), External International Consultant of the Ministry of Science and Technology of Taiwan, Director of the Centre of Lifelong Learning and Training, and Director of the Museum of Education of the University of Crete. His research interests include: history of education, micro-history, history education and critical theory. He is the author of twelve books and about one hundred and thirty articles in Greek, English, French, Russian, Portuguese and Arabic.

KOSTIS CHRISTIDIS

Kostis Christidis is Special Education Staff at Department of Primary Education University of Crete. He has studied Fine Arts at Athens School Fines Arts. He holds a masters Degree in Philosophy and a PhD in Sciences of Education. He is Head of Educational Section at the Museum of Contemporary Art of Crete. His research interests focus on Visual Arts, Art Education, History and Theory of Art. He has written articles with other writers in Greek and international scientific journals. He has participated in group exhibitions in Greece. Moreover, his work includes the scenography of theatrical plays.

PHOTOS INDEX

- 6 / 63
Illustration from Greek school book
1961
- 11
KATHRIN SIEGRIST
Aggregatzustände
2018
- 14
KATHRIN SIEGRIST
Brain After
Melpomene
2018
- 19
XENISEUM - Museum of Education
teacher - machine
Installation at the museum
- 21
XENISEUM - Museum of Education
education as power
Installation at the museum
- 23
DIMITRA CHARAMANDAS
Excerpt from Logbook I.,
Documentation *Flat Sphere*,
Greece 2017/18
- 26
PANOS CHASAPIS
Memorization - Distance - Absence
2018
- 28
MARIA GLYKA
Anna Eliot Ticknor, founder of the Society
to Encourage Studies at Home
- 32
ASPASIA KRYSTALLA
Gefangen
Ink on paper
30 x 42 cm
- 35
DIMITRIS RENTOUMIS
Recurrence
35 children's drawings on A4 papers that
have been overpainted and reworked ma-
nually with the same method
- 38
TASSOS TATAROGLOU
Broken
2018
Sound Installation
- 42
YOTA TSOTRA
As we melt, we grow
2018
Water, paper
- 45
VASSILIS VLASTARAS
art schools kill art
1985
Dee Ai Wy (1953 – 2008)
courtesy of vassilis vlastaras
- 48
ADONIS VOLANAKIS
blind platform
2017
40 artists and their daydreamings
- 50 - 55
Works presented and impressions of the
exhibition (Photos: Nici Jost)

IMPRINT

FROZEN EDUCATION

14 - 27 October 2018

Organisiert von Yota Tsotra
in Zusammenarbeit mit
Dr. Kuckucks Labrador

Organised by Yota Tsotra
in cooperation with
Dr. Kuckucks Labrador

Διοργάνωση Πώτα Τσότρα
σε συνεργασία με τους
Dr. Kuckucks Labrador

Satellite events

14 October 2018, 6 pm
Poetry night with Panos Chasapis and
guests: Efi Rompoti (Recitation) and
Rodolfo Mijares Cótiz (Viola)

27 October 2018, 6 pm
Finissage and experimental music
performance with Tassos Tataroglou

Workshops

9 - 12 October 2018
Kathrin Siegrist / Tassos Tataroglou /
Prof. Antony Hourdakis and Dr. Kostas
Christidis from the Museum of Education
- Xeniseum
In collaboration with
the Art Institute (IKU)
Coordinator: Philipp Gasser
and
the Institute of Art
and Design Education (LGK)
Coordinator: Kathrin Siegrist
of
the FHNW Academy of Art and Design.

Participating Art Students:

Leonie Vogt, Hannah Pfalzgraf, Melanie
Schwarz, Julia Martin, Sonja Periclés,
Martha Kapfhammer, Sabrina Fässler

Translations

Dr. Kuckucks Labrador, Stavros Giaglis

Techninal Support

Stavros Giaglis, Cyril Widmer

Cover Design

Dr. Kuckucks Labrador

Sonderausgabe: 25 Exemplare
Special edition: 25 copies
Ειδική έκδοση: 25 αντίτυπα

Besonderer Dank geht an alle Freunde, Verwandten und lieben Leute, die dieses Projekt finanziell über die Crowdfunding-Kampagne unterstützt haben.

Special thanks to all friends, relatives and lovely people who financially supported this project via the crowdfunding campaign.

Ευχαριστούμε ιδιαίτέρως όλους τους φίλους, συγγενείς και υπέροχους ανθρώπους που υποστήριξαν οικονομικά την έκθεση μέσω του crowdfunding campaign.

cms
Christoph Merian Stiftung
Kaskadenkondensator

XENISEUM
MUSEUM OF EDUCATION
P.A.T.Z.-UNIVERSITY OF CRETE

AEGEAN
A STAR ALLIANCE MEMBER

SMYRLIADIS

temperatio
Stiftung für Umwelt | Soziales | Kultur

**FROZEN
EDUCATION**